

עזרי מעם ה' עושה שמים וארץ

מאמרי

קדושת השבת

בו נקבצו מאמרים מספר

הזהר הקדוש

עם פירוש

מתוק מדבש

המפרש כל מלה ומלה בדרך קל וקצר, מתוך
המפרשים הקדמונים כאשר יחזה המעיין בפנים

נה"ר של דב"ש

והיא צוואת המחבר זיעוכי"א

חובר בע"ה על ידי

הרב הצדיק המקובל רבי דניאל פריש זצוקלה"ה זיעוכי"א

בעל "מתוק מדבש" וש"ס

פעיה"ק ירושלים ת"ו

לזכר עולם יהיה צדיק

בחרדת קודש נעלה בזה לזכרון עולמים את נשמתו המהורה של
אבינו עמרת ראשנו ונזר תפארתנו, עובד ה' מעוריו, אשר יגע
בתורה לילות כימים, בהתמדה גדולה ובמסירות נפש ועונה,

הרב הצדיק המקובל

רבי **דניאל** בן ר' נפתלי הירצקא ז"ל **פריש** הכ"מ

וצוקללה"ה וזיעובי"א

בעל **"מתוק מדבש"**

אשר אמרנו בצילו נחיה, ומלך ביפיו תחזינה עינינו
מישרים, אבל אהא, איננו, כי בעוה"ר לקח אותו האלקים,

הוא הלך למנוחות ואותנו עזב לאנחות

נלב"ע י"ד שבט תשס"ה לפ"ק

זכות תורתו עבודתו וקדושתו — במחשבה, דיבור,
ומעשה לש"ש יעמוד לנו שנוכה לילך בדרכיו הקדושים

עדי נוכה לחזות בהתגלות כבוד שמים בב"א

תהא נשמתו צרורה בצרור החיים

מזמור לתודה

קונטרס קדוש זה יוצא לאור על ידי ידידינו החשובים
המקושרים בלבם ונפשם להיכלא דרשב"י, ובכל
מאודם משתדלים לזכות את הרבים, המכבדים את
התורה הקדושה ולומדיה ה"ה

הרה"ח הנגיד המפואר

מוה"ר אליעזר פרענקל שליט"א

ובנו הרה"ח הנגיד המפואר

מוה"ר יעקב יוסף שליט"א

אשר היה מקושר בלב ונפש אצל הגה"צ המחבר בעל
מתוק מדבש זיעוכי"א, וזכה להסתופף הרכה פעמים
בצלו, ולהנות ממנו בעצה ותושיה

יהי רצון שזכות התנא האלקי רשב"י תגן בעדם
להתברך בסייעתא דשמיא וברכה והצלחה בכל
הענינים, פרנסה ברווח בריות גופא אריכות ימים
ושנים, נחת דקדושה מכל יוצ"ח וכמ"ס אמון.

דברים בשער

מתכבדים אנו להגיש בזה לפני ישראל קדושים מאמרי "קדושת השבת", המכיל ליקוט מאמרים נשגבים מתוך ספר הזוהר הקדוש עם הפירוש הנודע "מתוק מדבש", על ענייני קדושת השבת, ומצורף אליו "נהר של דבש", צוואתו הקדושה של רבינו המאור הגדול, חסידא ופרישא, הגאון הצדיק והמקובל המפורסם, נודע בשערים, רבינו רבי דניאל בן הר"ר נפתלי הירצקא פריש זצוקלה"ה הכ"מ בעל ה"מתוק מדבש", אשר זכה וזיכה את הרבים והאיר את עיניהם של ישראל במאור הזוהר הקדוש ע"י פירושו המתוק והבהיר, לרגל מלאות שלושים יום מהסתלקותו המופלאה במיתת נשיקה לשמי מעלה, באור ליום י"ד שבט תשס"ה, בעיה"ק ירושלים ת"ו.

הצדיק הקדוש רבי פנחס מקוריץ זי"ע היה אומר: כי הוא נותן שבח והודיה לבורא עולם בכל ימותיו, על שלא שתלו בדורות הקודמים, כאשר ספר הזוהר לא היה עדיין מצוי בעולם, שכן ספר הזוהר הקדוש הביאו לטעום מחיי העולם הבא בעודו בימי חלדו בעולם הזה.

ולכן בדורינו אנו, עלינו ליתן שבח והודיה נוספים להשיי"ת, גם על שזכינו לבוא לעולם אחרי הופעת אור שמשו של רבינו בעל ה"מתוק מדבש" זצוק"ל, אשר פתח בפירושו הנפלא את שערי הזוהר הקדוש לרווחה והוציא לאור תעלומיו.

בפירושו הענק והמתוק אשר כמותו טרם היה, קיים רבינו בספר הזוהר הקדוש את נבואת הנחמה המיוחדת של ישעיהו הנביא (ס"א): "כי הליבשני בגדי ישע, מעיל צדקה יעטני, כחתן יכהן פאר, וככלה תעדה כליה", עשרים ושניים הכרכים עתירי הפאר ומרחיבי הדעת, המכילים את הזוהר עם פירושו "מתוק מדבש", הפכו את המעיין החתום של תורת הרשב"י לבאר מים חיים פתוחה לרווחה, מוכנה ומזומנת להשקות את צמאי חסדך היוצא מעדן.

נראים הדברים, כי מן השמים שקדו על תקנת בני ישראל, בתור הכנה דרבה לקראת הגאולה העתידה הממשמשת ובאה בס"ד, כדברי ה"רעיא מהימנא" שבזוהר הקדוש (פרשת נשא, קכד: בלשה"ק) "וכיוון שבני ישראל עתידים לטעום מעץ החיים, שהוא ספר הזוהר הזה, על ידו הם יצאו מן הגלות ברחמים". וכפי שכותב הגה"ק המקובל בעל "חסד לאברהם" זי"ע (מעין א', נהר כד) על אודות ספר הזוהר, "וספר זה עתיד להתגלות בימי מלכא משיחא, כדי ליתן סעד לשכינה, כנוכר. והנה, כל אותן שיזכו אליו, יזכו לגאולה, כי העבודה זו המועטת בזמן ההוא, היא יותר חשובה מכל אילי נביות שהיה בזמן שהיה בית המקדש קיים".

כך קיבל דורנו לידיו מתנה נפלאה זו מן השמים, אשר שום דור מן הדורות הקודמים לא זכה לה, בדמותו של הפירוש מאיר העינים, המאפשר לנו לטעום מעץ החיים, שהוא ספר הזוהר - ואכל וחי לעולם, ולא מצא הקב"ה כלי מחזיק ברכה ושליח נאמן להביא את המתנה הטובה הזאת לישראל, אלא את רבינו בעל ה"מתוק מדבש".

דברים בשער

ה
בד בכד עם התגשמות הנבואה על אודות התפשטות לימוד ספר הזוהר לפני הגאולה השלימה, התגשם לו חזון נבואי נוסף מלפני כמה מאות בשנים, אשר צפה את הופעתו של הפירוש החדש, ואפילו את שמו של הפירוש, ורק בשנים האחרונות, כאשר הוצאת כרכי הזוהר עם ה"מתוק מדבש" לאור כבר היתה בעיצומה, הבזיק לעיני העוסקים במלאכת הקודש קטע בתוך הספר הקדוש "הדרת מלך", מאת המקובל האלקי הקדוש והנודע, רבי שלום בוזגלו זצוק"ל, המבאר את ה"רעיא מהימנא" הנ"ל כך וז"ל:

"דוק לישניה דקאמר "למטעם" לומר, שעתיד להתגלות פירוש מאמרי הזוהר בטוב טעם, וכל חיך הטועמו אומר לי לי, מה שאין כן הלומדו לגירסא בעלמא, שאין מרגיש **מתיקות דובשו**, וכתיב "טעמו וראו כי טוב ה'", ואז יפקון מן גלותא כשיטעמו אמריו כי נעמו.. לכן בשכר זאת הלימוד בפירוש ספר הזוהר הקדוש, א"ל חי חלקנו ימהר יחיש גאולתנו", עד כאן לשונו הקדוש, אשר נכתב לפני כמה מאות שנה, והוא פלא עצום.

גם בפירושו "כסא מלך" על תיקוני הזוהר, מרמז רבי שלום בוזגלו לאותו פירוש שיתגלה באחרית הימים, בתיקון ו' (כ"ג:ג) מובאים דברי אליהו הנביא לרבי שמעון בר יוחאי על אודות התגלות ספר הזוהר (בתרגום ללשה"ק): "והרבה בני אדם בעולם הזה יתפרנסו (ברוחניות) מחיבורך הזה, כאשר יתגלה בעולם הזה בדור האחרון בסוף הימים, ובגללו יתקיים (ויקרא כה): "וקראתם דרוו בארץ" ומפרש שם ה"כסא מלך" וז"ל: "הלומד גירסא בעלמא, הגם שיש לו שכר טוב בעמלו ומקדש ומטהר נשמתו, עם כל זה, הסגולה שכתוב ובגיניה וקראתם דרוו בארץ, היא דוקא כשיתפרנסון וילמדו פירושי מאמריו".

ההשגחה העליונה המלווה את מפעלו האדיר של ה"מתוק מדבש" באה לידי משנה ביטוי והבלטה על רקע העובדה, כי פירושים רבים שנכתבו במהלך מאות השנים האחרונות על חלקיו השונים של הזוהר הקדוש, לא הצליחו לפתוח את שעריו בפני הציבור הרחב, לעתים, הוסיפו דווקא הפירושים והעמיקן את סודותיו של הזוהר הקדוש שבעתיים, כשהם מפרשים גם את הקטעים ה"נגלים" לכאורה, על דרך הרז והסוד הכמוסים, לצד אלו, נותרו פירושים אחרים, ביניהם פירושי ענק שנכתבו על ידי גדולי עולם מפורסמים, מונחים מאות שנים בכתב היד המקורי מבלי שעין הדפוס תשזפם, עד שבא ה"מתוק מדבש" וביאר את כל חלקי הזוהר למרישא עד סיפא כולל ה"תיקוני זוהר" ה"זוהר חדש" וה"תיקוני זוהר חדש" והוסיף גם לבאר את "השמטות הזוהר" בשנתו האחרונה, (אשר עומד לצאת לאור בימים הקרובים בעזה"י) ולא רק שלא הניח שורה שאינה מפורשת ומבוארת, אלא שקרוב לשני שלישים מספר הזוהר מבוארים על ידו בדרך ה"נגלה", אשר גם מי שאין לו עסק בנסתרות יכול להבינם על בוריים.

על דעתם של רבים וטובים העומדים תמהים ומשתאים אל מול עוצמת הנס המופלא הזה, מתקבלת יותר מכל ההנחה האמורה, כי מדובר בגילוי ישיר של ההשגחה העליונה, אשר בחרה ברבינו כשליח נאמן לממש את היעודים הנבואיים הנ"ל השמורים לאחרית הימים.

את פועליו הכבירים בהפצת מעייני הקדושה, החל רבינו עוד בשחר ימיו בתורה שבעל פה, כשהוא מטיף ומשפיע תורה ויראה, קדושה וטהרה, על שומעי לקחו, לאחר

מכן החלה לראות אור גם תורתו שבכתב, עם הופעת ספרו הנודע "אוצר הזוהר" ושורה נכבדה של ספרי מוסר ויראה, לבחורים ולאברכים, לחתנים ולכלות ולכל עם ה', אשר יצאו מתחת קולמוסו הטהור ומשמיים מורה דרך ואור נתיבתם של אלפי רבבות יראים ושלמים, עובדי ה' ויראי שמו, האמונים על ברכי התורה, היראה והחסידות הצרופה.

עד אשר זיכהו השי"ת להתחיל ולהשלים את מפעל חייו הנאדר בקודש, הלא הוא פירושו "מתוק מדבש" על כל חלקי הזוהר וסימנא מילתא, כי זה היה עיקר ייעודו בעולם הזה, שכן ביום בו ראה אור ספרו "שערי זוהר", המהווה הקדמה כללית רבת היקף ועמקות לפני לימוד הזוהר הקדוש, והמשלים את סדרת ה"מתוק מדבש" השיב לפתע פתאום את נשמתו הטהורה ליוצרה במיתת נשיקה, ונתבקש בישיבה של מעלה אשרי חלקו.

שמו הטהור ינון לעד, וזכותו הגדולה תעמוד לנו ולכל ישראל, שנזכה להאיר עינינו בתורה הקדושה בכלל, ובתורת הרשב"י בפרט, וללכת בדרכי הישרים והטובים בלבותם לעשות נחת רוח ליוצרנו עד עולם, ובאור ה"מתוק מדבש" נחסה ונתלונן עד כי יבוא שילה ולא יקהת עמים בב"א, ותחזינה עינינו בגאולה השלימה ובבנין בית הבחירה ובתחיית המתים ברחמים גדולים, אכ"ר.

הקדמה

בקונטרס זה העלינו מאמרים נבחרים מן הזוהר הקדוש (פרשיות יתרו - ויקהל) עם ביאורינו "מתוק מדבש", הסובבים על עניני יום השבת הקודש מבואו ועד צאתו.

והקדמנו לבאר תחילה ג' מאמרים מן הזוהר שנהגו ישראל הקדושים לאומרם בסעודות שבת קודש, ומקור ראשון למנהג זה מצאנו בסידור "שערי ציון" להגאון הקדוש רבי נתן-נמע הנובר הי"ד, שזכה לקבל מפי המהרח"ו את תורת האריז"ל שלא באה בנדפס בספר עץ חיים (הסידור שערי ציון נדפס בחיי הרב המחבר בפראג שנת תכ"ב, והמועתק כאן הוא מהקדמתו הנדפסת שם).

אחר כך הדפסנו עוד מאמרים בעניני השבת ובפנים הקונטרס הקדמנו לפני כל מאמר את תוכן המאמר ואת מקורו בזהר הקדוש ובביאורינו "מתוק מדבש".

הנה רוב המאמרים מתבארים גם על דרך הנגלה, ועל כן הדפסנו אותם בביאורינו באותיות מרובעות, והמאמרים שמתבארים על דרך הנסתר (ובכללם חלק מהמאמרים השייכים לג' סעודות השבת), הדפסנו אותם על פי רוב באותיות רש"י רגילות, או בשילוב מאמרי הנגלה עם ציון אותיות רש"י קמנות מוקפות.

עוד הוספנו להדפיס בסוף המאמרים קונטרס נה"ד של דב"ש והיא צואת א"מ המחבר הכ"מ זצוקללה"ה זייעוכי"א, אשר הניח אחריו ברכה.

מאמר השייך לסעודת ליל שבת קודש

(א) זְכוֹר אֶת יוֹם הַשַּׁבָּת לְקַדְּשׁוֹ, רַבִּי יִצְחָק אָמַר, כְּתִיב (בראשית ב ג) וַיְבָרֶךְ אֱלֹהִים אֶת יוֹם הַשְּׁבִיעִי, וּכְתִיב בְּפֶנֶן (שמות טו כו) שֵׁשֶׁת יָמִים תִּלְקָטְהוּ וּבַיּוֹם הַשְּׁבִיעִי שַׁבַּת לֹא יִהְיֶה בוֹ, פִּינּוֹן דְּלֹא מִשְׁתַּכַּח בֵּיהּ מְזוֹנֵי מַה בְּרַכְתָּא אֲשַׁתְּכַח בֵּיהּ.

אָלֵא הָכִי תֵאֲנָא, כֹּל בְּרַכְאָן דְּלַעֲיִלָא וְתַתָּא בְּיוֹמָא שְׁבִיעָאָה תְּלִיין, וְתֵאֲנָא אֲמַאי לֹא אֲשַׁתְּכַח מִנָּא בְּיוֹמָא שְׁבִיעָאָה, מִשּׁוּם דִּהְוֵא יוֹמָא מִתְּבַרְכְּאָן מִיַּנְיָה כֹּל שִׁיתָא יוֹמִין עֲלֵאִין, וְכֹל חַד וְחַד יְהִיב מְזוֹנֵיהּ לְתַתָּא כֹּל חַד בְּיוֹמוֹי, מֵהֵיא אֲשַׁתְּכַח בְּרַכְהּ דְּמִתְּבַרְכְּאָן בְּיוֹמָא שְׁבִיעָאָה.

מתוק מדבש

"מאמר השייך לסעודת ליל שבת קודש" ומבואר בו כי שבת היא מקור הברכה והשפע לששת ימי החול, ועל כן ראוי לסדר בו ג' סעודות מכובדות כדוגמת השלחן שבבית המקדש. גם יבואר בו המקור לג' הסעודות בשורשם שבמדות העליונות.

(מקור המאמר זוהר פרשת יתרו דף פס ע"א-ב, וצניאוריני מתוק מדבש כרך ו עמ' רמז-לנב)

זְכוֹר אֶת יוֹם הַשַּׁבָּת לְקַדְּשׁוֹ כְּדִי לַפְרֵשׁ פְּסוּק זֶה, רַבִּי יִצְחָק אָמַר הַקְדִּים וְאִמַר כְּתִיב בַּשַּׁבָּת בְּרֵאשִׁית וַיְבָרֶךְ אֱלֹהִים אֶת יוֹם הַשְּׁבִיעִי הִרִי שַׁבְּשַׁבְתִּי יֵשׁ בְּרַכָּה מִיּוֹחַדַת בְּעוֹלָם, וּכְתִיב בְּפֶנֶן שֵׁשֶׁת יָמִים תִּלְקָטְהוּ וּבַיּוֹם הַשְּׁבִיעִי שַׁבַּת לֹא יִהְיֶה בוֹ פִּי שְׁלֵא יֵרַד הַמֶּן בַּשַּׁבָּת, וְקִשָּׁה פִּינּוֹן דְּלֹא מִשְׁתַּכַּח בֵּיהּ מְזוֹנֵי כִּיּוֹן שַׁבְּשַׁבְתִּי לֹא נִמְצָא בוֹ מְזוֹנוֹת כַּשֶּׁהִיוּ יִשְׂרָאֵל בְּמַדְבָּר כִּי לֹא יֵרַד הַמֶּן בַּשַּׁבָּת, יִהְיֶה מֵאִיזָה טַעַם שִׁיְהִיָּה, עַל כֹּל פְּנִים מוֹכַרְח שְׁאִין בְּרַכַת הַיּוֹם בְּמְזוֹנוֹת, כִּי אֵילוּ הִיתָה הַבְּרַכָּה לְצוּרֶךְ מְזוֹן בְּנֵי אָדָם וְדֹאֵי הִיָּה יוֹרֵד הַמֶּן בַּשַּׁבָּת, אִם כֵּן צְרִיךְ לְדַעַת מַה בְּרַכְתָּא אֲשַׁתְּכַח בֵּיהּ מַה הִיא הַבְּרַכָּה שְׁנִמְצָאָת בוֹ שְׁעֵלִיָּה נֹאמַר וַיְבָרַךְ אֱלֹהִים אֶת יוֹם הַשְּׁבִיעִי.

וְאִמַר אָלֵא הָכִי תֵאֲנָא אֵלֵא כֶּךָ לְמַדְנּוּ, כִּי כֹּל בְּרַכְאָן דְּלַעֲיִלָא וְתַתָּא בְּיוֹמָא שְׁבִיעָאָה תְּלִיין כֹּל הַבְּרַכּוֹת שֶׁל מַעְלָה וְשֶׁל מַטָּה תְּלוּיּוֹת בְּיוֹם הַשְּׁבִיעִי, וְתֵאֲנָא וְלְמַדְנּוּ כִּי אֲמַאי לֹא אֲשַׁתְּכַח מִנָּא בְּיוֹמָא שְׁבִיעָאָה לְמַה לֹא נִמְצָא מִן בְּיוֹם הַשְּׁבִיעִי, מִשּׁוּם דִּהְוֵא יוֹמָא מִתְּבַרְכְּאָן מִיַּנְיָה כֹּל שִׁיתָא יוֹמִין עֲלֵאִין לְפִי שִׁוּם הֵוֵא הַשַּׁבָּת מִתְּבַרְכִים מִמֶּנּוּ כֹּל שֶׁהָיָה יָמִים הַעֲלִיוֹנִים, (שֶׁהָיָה שֶׁסְפִירוֹת עֲלִיוֹנוֹת חֶסֶד גְּבוּרָה תְּפִלָּה נֶאֱמַר הוּא יְסוּד שֶׁל ז"ל, כִּי יוֹם הַשַּׁבָּת שׁוֹרְשׁוֹ צְנִינָה שְׁנֵי מִקּוֹר כֹּל הַבְּרַכּוֹת לִכְּן מִתְּזַכְּרִים עַל יְדֵי חַג"ת נֶה"י דו"ט הַעוֹמְדִים תַּמְחִיָּה), וְכֹל חַד וְחַד יְהִיב מְזוֹנֵיהּ לְתַתָּא וְכֹל חַד וְאֶחָד מֵאֵלּוּ הַשְּׁשֶׁה יָמִים נּוֹתֵן מְזוֹנוֹ לְמַטָּה בְּעוֹלָם הַזֶּה כֹּל חַד בְּיוֹמוֹי כֹּל אֶחָד בְּיוֹמוֹ שֶׁהוּא שׁוֹלֵט בוֹ מֵהֵיא בְּרַכְהּ דְּמִתְּבַרְכְּאָן בְּיוֹמָא שְׁבִיעָאָה מֵאוֹתָה הַבְּרַכָּה שְׁכֹל אֶחָד מֵהֶם מִתְּבַרְכֶּךְ בְּיוֹם הַשְּׁבִיעִי.

וּבְגִינֵי כֶּף מֵאֵן דְּאִיהוּ בְּדִרְגָא דְמְהִימְנוּתָא, בְּעֵי לְסִדְרָא פְתוּרָא, וְלֹא תִקְנָא
 סְעוּדָתָא בְּלִילְיָא דְשַׁבְתָּא, בְּגִין דְּיִתְבַּרַךְ פְתוּרִיהָ כֹּל אֵינּוֹן שִׁיתָא
 יוֹמִין, דְּהָא בְּהִהוּא זְמַנָּא אֲזַדְמֵן בְּרַכָּה לְאַתְּבְּרָכָא כֹּל שִׁיתָא יוֹמִין דְּשַׁבְתָּא,
 וּבְרַכְתָּא לָא אֲשַׁתְּכַח בְּפְתוּרָא רִיקְנִיָא, וְעַל כֶּף בְּעֵי לְסִדְרָא פְתוּרִיהָ בְּלִילְיָא
 דְּשַׁבְתָּא בְּנֶהְמֵי וּבְמִזוּנֵי.

מתוק מדבש

ר"ל כי החסד השולט ציוס הראשון משפיע רב חסד צמלכות מהשפע שקבל ציוס השצת
 מהצנינה, וכן הגצורה השולטת ציוס צ', עד היסוד השולט ציוס הששי גם הוא משפיע
 שפע צמלכות ממה שקבל מהצנינה, והמלכות מחלקת את שפע המזון אל התחתונים, ולכן
 לא ירד המן בצצת כי אז חוזרים העלולים שהם הששה קצוות אל עליתם שהיא הצנינה
 לחזור וליטול שפע חדש, וצומן שמקבלים אינם משפיעים, והוא מה שלמדנו שמש"כ ויצרך
 אלהיים את יום השציעי, פירושו שכל צרכאן דלעילא ותתא ציומא שציעאה תליין, לפי
 ציוס השציעי שהוא הצנינה היא מקור הצרכות לכן צו תלויות כל הצרכות הראויות לעליונים
 ולתחתונים. (רא"ג ומפרשים)

אי נמי מה שאמר שציוס השצת מתצרכים כל ששה ימים העליונים, הענין הוא כי ציוס השצת העולם
 נזון בשפע רוחני על ידי השכנינה צהייתה מלוצצת צלוצשין דצריאה שהם נקראים לצושי צצת ויום טוב
 של השכנינה, ושם עדיין השפע רוחני, לכן אין שפע גשמי צצצת אלא שפע רוחני שהוא מזון הנפשות,
 וצמי החול העולם נזון על ידי מלאך מט"ט שהוא שר היצירה השולט צצצת ימי החול, ושפע הגשמי
 יורד צלוצש היצירה הקרוצ אל העשיה, וכל צצת ימים של מט"ט יונקים צצצת מהשכנינה מזון רוחני,
 ועל ידם מתצצה ומתגשם השפע כדי להשפיע לתחתונים איש איש ציומו שפע גשמי. (רמ"ק)

וּבְגִינֵי כֶּף וּלְפִי שְׁכַל הַבְּרֻכּוֹת נִשְׁפָּעוֹת בְּיוֹם הַשַּׁבָּת, לִכֵּן מֵאֵן דְּאִיהוּ בְּדִרְגָא דְמְהִימְנוּתָא
 מִי שְׁהוּא בַּמְדֻרְגָה שֶׁל אֲמוּנָה, (וְהִסְ צְנִי יִשְׂרָאֵל הַקְדוּשִׁים שֶׁנִּשְׁמַתִּים מֵעוֹלַם הַאֲצִילוֹת הַנִּקְרָא
 מֵהִימְנוֹתָא שְׁפִירוּשׁוֹ "אֲמוּנָה" לְפִי שְׁכַל אֲמוּנָתֵינוּ וְעֻזְדִּיתֵנוּ הוּא לְאִין סוּף צ"ה הַמַּתְגַּלָּה צַעֲשֵׁר סְפִירוֹת
 דַּאֲצִילוֹת), בְּעֵי לְסִדְרָא פְתוּרָא וְלֹא תִקְנָא סְעוּדָתָא בְּלִילְיָא דְשַׁבְתָּא צְרִיךְ לְסִדֵּר שְׁלַחֵן
 וּלְהַכִּין סְעוּדָה בְּלִיל שַׁבָּת, בְּגִין דְּיִתְבַּרַךְ פְתוּרִיהָ כֹּל אֵינּוֹן שִׁיתָא יוֹמִין כְּדִי שִׁיתְבְּרַךְ
 שְׁלַחְנוּ כֹּל שֶׁשֶׁת הַיָּמִים עַל יְדֵי סְעוּדָה זוּ, דְּהָא בְּהִהוּא זְמַנָּא אֲזַדְמֵן בְּרַכָּה לְאַתְּבְּרָכָא
 כֹּל שִׁיתָא יוֹמִין דְּשַׁבְתָּא כִּי בּוֹזֵן הוּא מְזַדְמֵנָת שֶׁפַע בְּרַכָּה כְּדִי שִׁיתְבְּרַכּוּ כֹּל שֶׁשֶׁת יָמֵי
 הַשְּׁבוּעָה עַל יְדֵי שֶׁפַע זֶה, וְעַל יְדֵי שֶׁאֵדָם מְסִדֵּר שְׁלַחֵן לְכַבּוֹד סְעוּדַת לַיִל שַׁבָּת מִתְבַּרַךְ שְׁלַחְנוּ
 לְכֹל יְמֵי הַשְּׁבוּעָה, וּבְרַכְתָּא לָא אֲשַׁתְּכַח בְּפְתוּרָא רִיקְנִיָא וּבְרַכָּה לָא נִמְצָאת בְּשְׁלַחֵן רִיק,
 וְעַל כֶּף בְּעֵי לְסִדְרָא פְתוּרִיהָ בְּלִילְיָא דְשַׁבְתָּא בְּנֶהְמֵי וּבְמִזוּנֵי וּלְכֵךְ צְרִיךְ לְסִדֵּר
 שְׁלַחְנוּ בְּלִיל שַׁבָּת בְּלַחֵם וּמְזוֹן כְּדִי שֶׁתְּחוּל הַבְּרַכָּה עַל שְׁלַחֵן מְלֵא לְצוּרֵךְ שֶׁשֶׁת יְמֵי הַשַּׁבָּת,

רַבִּי יִצְחָק אָמַר, אָפִילוּ בְיוֹמָא דְשַׁבְּתָא נְמִי. רַבִּי יְהוּדָה אָמַר, בְּעֵי לְאַתְעֲנַגָּא בְּהַאי יוֹמָא, וְלִמְיַבֵּל תְּלַת סְעוּדָתֵי בְּשַׁבְּתָא, בְּגִין דִּישְׁתַּכַּח שְׂבָעָא וְעֲנוּגָא בְּהַאי יוֹמָא בְּעֵלְמָא.

רַבִּי אַבָּא אָמַר, לְאַזְדַּמְנָא בְּרַכְתָּא בְּאַיְנוּן יוֹמִין דְּלַעֲיָלָא דְמַתְּבַרְכָּאן מְהַאי יוֹמָא, וְהַאי יוֹמָא מְלִיא רִישִׁיהָ דְזַעֲרִי אַנְפִּין, מְטַלָּא דְנַחֲתִית מַעְתִּיקָא

מתוק מדבש

דוגמת שולחן של לחם הפנים שבעריכתו לבד השפיע הברכות, וכיון שנכנסת השבת ובאה מנוחה ושלחנו ערוך, הרי נתברכו מזונותיו לכל ימי השבוע ושוב אין צריך לערוך השולחן לשאר סעודות היום.

איחא זשעה"כ דף ע"ג ראימי למוח"ל שהיה חושש ומקפיד מאד וזהיר לאכול בשלחן של ד' רגלים דוגמת שלחן של צית המקדש, והיינו שכמו שזעריכת לחם הפנים על שלחן של צית המקדש ירד השפע לצני ישראל כמו כן על ידי שלחנו של אדם הערוך ומסודר בלחם ומזון לכבוד שבת יורד שפע זרעה לכל ימי השבוע, עוד כתב שם בסוף טור ד' מנהג מורי ז"ל להניח השלחן במקומו כליל שבת והמפה פרוסה על השלחן וכוס של הקידוש ושל זרכת המזון מונח עליו, והיה מניח כל שהוא טפות יין כוסם הוא כדי להשחיר שם זרכת ליל שבת, גם היה משייר בשלחן תחת המפה הפרוסה קצת פחיתין ופרורין של פת לסיצה הנזכר.

רַבִּי יִצְחָק אָמַר מוֹסִיף עַל דְּבָרֵי הַבְּרִייתָא כִּי לֹא דִי שְׂצָרִיךְ לְסֹדֵר שְׁלַחְנוּ בְּלֵיל שַׁבַּת, אֲלֵא אָפִילוּ בְּיוֹמָא דְשַׁבְּתָא נְמִי אֲפִילוּ בְיוֹמָא דְשַׁבְּתָא נְמִי אפילו ביום השבת גם כן ראוי שיהיה שלחנו ערוך ומסודר בלחם ומזון, כי אפילו שקבלנו בלילה מברכות המזדמנות בלילה דרך השכינה על ידי שלחן הערוך, עוד צריך שנקבל מברכת יום השבת שהיא ברכה יותר עליונה. **רַבִּי יְהוּדָה אָמַר הוֹסִיף וְאָמַר שְׁבִרְכוּת שֶׁל שַׁבַּת אֵינָן תְּלוּיוֹת בְּסִידוּר הַשְּׁלַחָן לְבַד אֲלֵא תְלוּיוֹת בְּאֲכִילָה מִמֶּשׁ, לִכֵּן בְּעֵי לְאַתְעֲנַגָּא בְּהַאי יוֹמָא צְרִיכִים לְהַתְעַנֵּג בְּזוֹ הַיּוֹם, וְלִמְיַבֵּל תְּלַת סְעוּדָתֵי בְּשַׁבְּתָא וְלֵאכּוּל שְׁלֹשׁ סְעוּדוֹת בְּשַׁבַּת, כְּמוֹ שְׁכָתוּב וּקְרָאת לְשַׁבַּת עוֹנֵג, בְּגִין דִּישְׁתַּכַּח שְׂבָעָא וְעֲנוּגָא בְּהַאי יוֹמָא בְּעֵלְמָא** כדי שימצא בזה היום שובע ועונג בעולם, ומיום השבת יושפע שפע ושובע לכל ששת ימי השבוע כפי מה שיאכל ויתענג בשבת לכבוד השבת, כי כפי עינוגו בעולם הזה כן ישפיעו עליו שפע ברכה מלמעלה.

רַבִּי אַבָּא אָמַר הַטַּעַם שֶׁצָּרִיךְ לְהַתְעַנֵּג בְּזוֹ הַיּוֹם וְלֵאכּוּל שְׁלֹשׁ סְעוּדוֹת הוּא כְּדִי לְאַזְדַּמְנָא (ה"ג ז"ר) בְּאַיְנוּן יוֹמִין דְּלַעֲיָלָא דְּמַתְּבַרְכָּאן מְהַאי יוֹמָא לְהַתְחַזֵּר צָלוּ הַיָּמִים שֶׁל מַעֲלָה שְׁמַתְזַרְכִּים מִיּוֹם הַשַּׁבַּת שֶׁהֵם הַזֶּה וְהַזֶּה דְּאֲרִילוֹת סוּד ז' סְפִירוֹת הַתַּחֲנוּנוֹת חַג"ת נְהִי"מ הַמִּקְצָלִים שֶׁפַּע מֵהַצִּנְהָה עַל יְדֵי סְעוּדוֹת שַׁבַּת, וּמִפְרַשׁ סֹדֵר הַמִּשְׁכָּח הַשֶּׁפַּע, וְהַאי יוֹמָא מְלִיא רִישִׁיהָ דְזַעֲרִי אַנְפִּין וְיוֹם הַזֶּה הוּא הַצִּנְהָה מִמְלֵאכֶת אֶת רִאשׁוֹ שֶׁל ז"א צְמוּמִין דְּחַז"ל מִפְּטָא דְנַחֲתִית מַעְתִּיקָא כְּדִישָׂא סְתִימָא דְכִפְּטָא מְטַלָּא שֶׁהוּא סוּד הַשֶּׁפַּע

קְדִישָׁא סְתִימָא דְכָלְא, וְאָטִיל לְחַקְלָא דְתַפּוּחִין קְדִישִׁין, תְּלַת זְמַנֵּי מִפְּד
עֵייל שְׁבֵתָא, בְּגִין דִּיתְפָּרְכוּן פְּלָהוּ פְּחָדָא.

וְעַל דָּא בְּעֵי בַר נָשׁ לְאַתְעַנְגָּא תְּלַת זְמַנִּין אֱלִין, דְּהָא בְּהָא תְּלִיא מְהִימְנוּתָא
דְּלְעִילָא, בְּעַתִּיקָא קְדִישָׁא, וּבְזַעֲרֵי אַנְפִּין, וּבְחַקְלָא דְתַפּוּחִין.

וּבְעֵי בַר נָשׁ לְאַתְעַנְגָּא בְּהוּ וּלְמַחְדֵי בְּהוּ, וּמֵאן דְּגָרַע סְעוּדָתָא מִנֵּיהּוּ,
אַחֲזִי פְּגִימוּתָא לְעִילָא, וְעוֹנְשִׁיהּ דְּהָהוּא בַר נָשׁ סְגִי, בְּגִינֵי כֶּף בְּעֵי
לְסַדְרָא פְּתוּרִיָּה תְּלַת זְמַנֵּי מִפְּד עֵייל שְׁבֵתָא, וְלֹא יִשְׁתַּכַּח פְּתוּרִיָּה רִיקְנִיא,

מתוק מדבש

הַיּוֹרֵד מִמוּמָחַ סְתִימָאָה דַּעֲמִיקָה קְדִישָׁהּ הַסְּתוּם וְנַעֲלָם מִכֹּל הַשְּׂגָה אֶל הַצִּינָה, וְאַמְיֵי
לְחַקְלָא דְתַפּוּחִין קְדִישִׁין וּ"ח מְטִיל וּמַשְׁפִּיעַ אֶת הַשֶּׁפַע לְהַשְׁכִּינָה הַנִּקְרָאת חֶקֶל תַּפּוּחִין
קְדִישִׁין תְּלַת זְמַנֵּי מִפְּד עֵייל שְׁבֵתָא שְׁלֹשׁ פַּעֲמִים שְׁלוֹשׁ סְעוּדוֹת מַעַת כְּנִיסַת הַשַּׁבָּת,
בְּגִין דִּיתְפָּרְכוּן פְּלָהוּ בְּחָדָא כְּדִי שִׁתְּצַרְכוּ כֹּל הַזֶּה"ח יַחַד מֵהַשֶּׁפַע הַיּוֹרֵד דְּרַךְ הַצִּינָה,
וְעַל יְדֵי זֶה נִמְשָׁךְ שֶׁפַע לְכֹל יְמֵי הַשַּׁבָּת.

סוּד עֵינִין זֶה מִזְוָרָה שְׁשַׁע"כ דף ע' ט"ז, וּ"ח וְהַעֲנִין הוּא כִּי בְּקַבְלַת שַׁבָּת שְׁשַׁע סְקֻנָּה הַמְּלֻכּוֹת הָאֵרֶת
הַנִּהְיִי דו"ח צְמוּחִין דִּילָהּ אִזּוּ הִיא נִקְרָאת חֶקֶל, וְאִחֲ"כ צוּיכּוֹלוּ הַצ' שְׁאֵחַר הַעֲמִידָה הִיא מִקְבַּלַת
הָאֵרֶת ג' אֲמַנְעִיּוֹת חַג"ת דו"ח צג' מוּחִין שְׁלֵה, וְאִזּוּ הִיא נִקְרָאת חֶקֶל תַּפּוּחִין צְסוּד ג' אֲצוּת הַנִּקְרָאִים
תַּפּוּחִין, וּצְקִידוֹשׁ צוּיכּוֹלוּ הַג' הִיא מִקְבַּלַת הָאֵרֶת צג' מוּחִין שְׁלֵה גַם מַג"ר חצ"ד דו"ח, וְאִזּוּ הִיא נִקְרָאת
צִאמַת חֶקֶל תַּפּוּחִין קְדִישִׁין צְסוּד ג' מוּחִין דו"ח הַנִּקְרָאִים קוּדֶשׁ, וְהֵם הַמְאִרִים צג' מוּחִין דִּילָהּ.

וְעֵיל דָּא בְּעֵי בַר נָשׁ לְאַתְעַנְגָּא תְּלַת זְמַנִּין אֱלִין וְעַל כֵּן צְרִיךְ הָאָדָם לְהַתְעַנֵּג שְׁלֹשׁ
פַּעֲמִים אֵלּוּ, דְּהָא בְּהָא תְּלִיא מְהִימְנוּתָא דְּעִילָא כִּי צְמַה שְׁאָדָם מֵהַתְעַנֵּג שְׁלֹשׁ
סְעוּדוֹת צִוָּה תְּלוּי הַמַּשְׁכַּח הַשֶּׁפַע שֶׁל מַעֲלָה מֵאֹרֶחַ א"ס צ"ה בְּעַתִּיקָא קְדִישָׁא שְׁהוּא
א"ח, וּבְזַעֲרֵי אַנְפִּין הַמְקַבֵּל הַשֶּׁפַע מֵא"ח, וּבְחַקְלָא דְתַפּוּחִין שְׁהוּא הַמְקַבֵּל
הַשֶּׁפַע מִזו"ח, לְכֵן צְרִיךְ הָאָדָם לְהַתְעַנֵּג שְׁלֹשׁ סְעוּדוֹת שֶׁל שַׁבָּת כִּי צְהִימוּת מֵהַתְעַנֵּג מֵהַתְעוֹרֵר
עוֹנֵג הַעֲלִיּוֹן לְהַמְשִׁיךְ שֶׁפַע מֵאֹרֶחַ א"ס צ"ה ע"י א"ח וּ"ח וּמְלֻכּוֹת.

וּבְעֵי בַר נָשׁ לְאַתְעַנְגָּא בְּהוּ וּלְמַחְדֵי בְּהוּ וְצָרִיךְ הָאָדָם לְהַתְעַנֵּג בָּהֶם וּלְשַׁמּוּחַ בָּהֶם
בְּשֵׁלֶשׁ סְעוּדוֹת שֶׁל שַׁבָּת, וּמֵאן דְּגָרַע סְעוּדָתָא מִנֵּיהּוּ אַחֲזִי פְּגִימוּתָא לְעִילָא
וְמִי שְׁגוֹרַע וּמַחְסֵר אִיזוּ סְעוּדָה מֵהֶם מֵרָאָה שִׁישׁ פֶּגַם לְמַעֲלָה, כִּי הוּא הַגּוֹרֵם שִׁיחִיהּ חֶסֶר
הַשֶּׁפַע לְמַעֲלָה בְּפִרְצוּפֵי הָאֲצִילוֹת, וְעוֹנְשִׁיהּ דְּהָהוּא בַר נָשׁ סְגִי וְעוֹנְשׁוֹ שֶׁל אָדָם זֶה
הוּא מְרֻבָּה, בְּגִינֵי כֶּף בְּעֵי לְסַדְרָא פְּתוּרִיָּה תְּלַת זְמַנֵּי מִפְּד עֵייל שְׁבֵתָא לְכֵן צָרִיךְ
הָאָדָם לְסַדֵּר שְׁלַחְנוּ לְכַבּוֹד סְעוּדוֹת שַׁבָּת מַעַת כְּנִיסַת הַשַּׁבָּת שְׁלֹשׁ פַּעֲמִים, (לְאִפּוּקֵי מֵמֵאן
דְּסַצִּירָא לִיהּ שִׁישׁ חִיּוּב שְׁלֹשׁ סְעוּדוֹת צִיּוּם חוּץ מִסְעוּדַת לֵיל שַׁבָּת), וְלֹא יִשְׁתַּכַּח פְּתוּרִיָּה רִיקְנִיא

ותשרי ברכתא עליה כל שאר יומי דשבֿתא, ובהאי מלה אחזי ותלי מהימנותא לעילא.

רבי שמעון אמר, האי מאן דאשלים תלת סעודתי בשבֿתא, קלא נפיק ומכרזא עליה (ישעיה נח יד) אז תתענג על יהו"ה, דא סעודתא חדא לקבל עתיקא קדישא דכל קדישין, והרפבתיך על במתי ארץ, דא סעודתא תגיינא לקבל חקלא דתפוחין קדישין, והאכלתיך נחלת יעקב אביך, דא הוא שלימו דאשתלים בזעיר אנפין, ולקבליהו בעי לאשלמא סעודתיה. ובעי לאתענגא בכלהו סעודתי, ולמחדי בכל חד וחד מנייהו, משום דאיהו

מתוק מדבש

ולא ימצא שלחנו ריק, כדי שיהיה שלחנו כלי לקבל הברכות, ותשרי ברכתא עליה כל שאר יומי דשבֿתא ותשרה הברכה עליו כל שאר ימי השבת, מכח השפע שנשפע עליו בשבת, ובהאי מלה ובקיום שלש סעודות בשבת, אחזי ותלי מהימנותא דלעילא מראה ומעורר האדם ובהם תלויה כל המשכת השפע מא"ס ב"ה לצורך תיקון האצילות.

רבי שמעון אמר, האי מאן דאשלים תלת סעודתי בשבֿתא זה האדם שהשלים שלש סעודות בשבת, קלא נפיק ומכרזא עליה קול כרוז יוצא מן השמים ומכרזו עליו פסוק זה אז תתענג על יהו"ה ופירושו רבי שמעון דא סעודתא חדא לקבל עתיקא קדישא דכל קדישין זו היא סעודה אחת כנגד א"ל שהוא מקודש יותר מאו"ל הנקראים קדושים, ומש"כ והרפבתיך על במתי ארץ פירושו דא סעודתא תגיינא לקבל חקלא דתפוחין קדישין זו היא סעודה זו כנגד המלכות הנקראת ארץ, ונקראת חקל תפוחין קדישין כנ"ל, ומש"כ והאכלתיך נחלת יעקב אביך פירושו דא הוא שלימו דאשתלים בזעיר אנפין זו היא שלימות השפע שנשלים צו"א מעתיקא קדישא המתגלה בעת מנחת שבת, שהוא נקרא נחלת יעקב היינו הנחלה שזו"א הנקרא יעקב מקבל מעתיקא, (ה"ג ד"ר) לקבליה בעי לאשלמא סעודתיה כנגדו לרין האדם להשלים סעודתו השלישית כדי לקבל שפע מפה דעתיקא כמו שז"א מקבל אז.

ונחזור ונזכר: מה שכתוב אז תתענג על יהו"ה שהצט קול מכרות כנגד סעודת עתיקא קדישא, היא סעודת היום כמו שרבי שמעון מפרש לקמן, ור"ל אז בעת שתקיים סעודה זו תזכה לקבל עונג מעתיקא קדישא שהוא למעלה מזו"א הנקרא יהו"ה, ומש"כ והרפבתיך על במתי ארץ שהצט קול מכרות כנגד סעודת חקל תפוחין קדישין היא סעודת הלילה, ור"ל כשתקיים סעודה זו אז ארכיז אותך על גבי המלכות לקבל שפע מהשפע שהיא מקבלת מזו"א, ומש"כ והאכלתיך נחלת יעקב אביך שהצט קול מכרות כנגד סעודת זעיר אנפין היא סעודת המנחה, ור"ל כשתקיים סעודה זו אז האכלתיך מאומה נחלה שזו"א הנקרא יעקב מקבל מעתיקא קדישא כי בשעה זו עולה זו"א צדיקנא

מְהִימָנוּתָא שְׁלִימָתָא, וּבְגִין כֶּן שִׁבְתָּא אֲתִיקָר מִכָּל שְׂאָר זְמַנִּין וְחֲגִין, מִשּׁוּם
דְּכֻלָּא בֵּיה אֲשַׁתְּכַח, וְלֹא אֲשַׁתְּכַח הָכִי בְּכֻלְהוּ זְמַנֵּי וְחֲגֵי.

אָמַר רַבִּי חֲזִיָּא, בְּגִין כֶּן מִשּׁוּם דְּאֲשַׁתְּכַח פְּלֵא בֵּיה, אִידְבַּר תְּלַת זְמַנִּין,

מתוק מדבש

דעתיקא צמול העליון ששם הוא מקום הפה דעתיק ומשם אוכל ז"א בסעודה זו, ומשפע
הנשפע מיחוד זה לנו אוכלים סעודה זו, והוא פי' הפסוק והאכלתיך נחלת יעקב, שתקבל
אותו השפע שז"א מקבל.

מה שכחוב אז תתענג על ה' לפני והרכבתיך על צמתי ארץ שלא כסדר הסעודות, סוד הענין הוא כי
גם בסעודה הלילה המלכות מקבלת שפע מעתיקא קדישא כמו שפירש רבי אבא לעיל, אלא שאין
השפע מגיע אלינו ואנחנו מקבלים השפע מעל צמתי ארץ לצד, ולכן סעודה זו היא כנגד והרכבתיך על
צמתי ארץ בערכינו, כי אין לנו מקבלים השפע כי אם מעל צמתי ארץ בסעודה הראשונה עד צאה של
סעודה השניה שהיא סעודת עתיקא קדישא, שאז גם לנו מקבלים שפע מעתיקא קדישא ממש, ולכן נזכר
כחוב אז תתענג על ה' ולא אמר אענגך על ה' כמו שאמר והרכבתיך על צמתי ארץ, אלא אמר תתענג
כנגד המלכות שהיא עזמה תקבל עונג מעתיקא קדישא בסעודה הראשונה ולכן נזכר קודם לומר כחובתיך,
וקאי נמי עלינו בסעודה שניה שאז לנו מקבלים שפע מעתיקא קדישא ממש. ואין דברי רבי שמעון
סותרים כלל את דברי רבי אבא, כי רבי אבא מדבר משפע הנמשך מעתיק דרך ז"א למלכות ככל השלש
סעודות, וגם רבי שמעון מודה לזה שכל סעודה לרין שיקדים שפע עתיק, אלא שהוא מדבר משפע
הנמשך "אלינו" בג' סעודות ועל זה אמר כי בסעודת הלילה לנו מקבלים שפע ממלכות, בסעודת היום
לנו מקבלים שפע מעתיק, ובסעודת המנחה לנו מקבלים שפע מו"א, אבל בכל ג' סעודות נמשך השפע
מעתיק דרך ז"א למלכות. (ש' מארשצ"י ומק"מ צ"ס הרמ"ז)

וּבְגִין לְאֲתַעֲנָנָא בְּבִיחָהוּ סְעוּדָתִי וְלְמַחְדֵּי בְּבִיחָהוּ חֵד וְחֵד מְבַיְיְהוּ וְלִרְיִן לְהַתְעַנֵּג כֻּל
הַסְעוּדוֹת וּלְשִׁמּוֹת כֻּל אַחַת וְאַחַת מֵהֶם צִפְרֻטוֹת, מִשּׁוּם דְּאִיְהוּ מְהִימָנוּתָא
שְׁלִימָתָא לְפִי שֶׁהִשְׁבַּת הִיא סוּד אֲמוֹנָה הַשְׁלִימָה הֵינּוּ תִיקוּן כֹּל הַאֲצִילוֹת, וּבְגִין כֶּן
שִׁבְתָּא אֲתִיקָר מִכָּל שְׂאָר זְמַנִּין וְחֲגִין וְצִטְלֵל זֶה שְׁבַת חֲשׁוֹב וִיקָר יוֹתֵר מִכֹּל שֶׁאֵר
זְמַנִּים וְחֲגִים, מִשּׁוּם דְּכֻלָּא בֵּיה אֲשַׁתְּכַח מִשּׁוּם שְׁכַל פְּרֻצוֹפֵי הַאֲצִילוֹת נִמְצְאִים צוּ לְהֵאִיר
הֵאֲרַתִּם שְׁלֵשׁ סְעוּדוֹת, (הֵינּוּ ג') פְּרֻצוֹפִים הִנְרָאִים צִאֲצִילוֹת שֶׁהֵם עִתִּיק ז"א וּמַלְכוּת, כִּי אִו"א הֵם
טְמִירִין תַּחַת הַדִּיקָנָא דֵּא"א, וְלֹא אֲשַׁתְּכַח הָכִי בְּבִיחָהוּ וְכִינֵי וְחֲגֵי וְלֹא נִמְצְא כֶּן כֻּל הַזְמַנִּים
וְהַחֲגִים, כִּי כֻל הַמוֹעֵדִים אֵין מִתְגַּלֵּה צֵהם אֵלָּא מִדְּרַגָּה אַחַת מִמְדְּרַגּוֹת הַאֲצִילוֹת.

אָמַר רַבִּי חֲזִיָּא, בְּגִין כֶּן מִשּׁוּם דְּאֲשַׁתְּכַח בְּלֵא בֵּיה מִשּׁוּם זֶה לְפִי שְׁכַל הַפְּרֻצוֹפֵי
הַאֲצִילוֹת נִמְצְאִים צִטְלֵל, לְכֵן אִידְבַּר תְּלַת זְמַנִּין כִּנְגַדִּם מִזְכֵּר שְׁלֵשׁ פְּעָמִים "יוֹם

דְּכַתִּיב (בראשית ב ב) וַיְכַל אֱלֹהִים בַּיּוֹם הַשְּׁבִיעִי, וַיִּשְׁבּוֹת בַּיּוֹם הַשְּׁבִיעִי, וַיְבָרֶךְ אֱלֹהִים אֶת יוֹם הַשְּׁבִיעִי.

רַב הַמְּנוּנָא סָבָא, פִּד הוּהוּ יְתִיב בְּסַעוּדְתָא דְשַׁבְּתָא, הוּי חָדִי בְּכָל חַד וְחַד, וְהוּהוּ אָמַר דָּא הִיא סַעוּדְתָא קַדִּישָׁא דְעַתִּיקָא קַדִּישָׁא סְתִימָא דְכָלְלָא, בְּסַעוּדְתָא אַחְרָא הוּהוּ אָמַר דָּא הִיא סַעוּדְתָא דְקַדְשָׁא בְּרִיךְ הוּא, וְכֵן בְּכָלְהוּ סַעוּדְתֵי, וְהוּהוּ חָדִי בְּכָל חַד וְחַד, פִּד הוּהוּ אֲשָׁלִים סַעוּדְתֵי, הוּהוּ אָמַר אֲשָׁלִימוּ סַעוּדְתֵי דְמַהִימְנוּתָא.

מתוק מדבש

הַשְּׁבִיעִי" צַפְסוּקִי וַיְכַל, דְּכַתִּיב פִּעַס א' וַיְבָרֶךְ אֱלֹהִים בַּיּוֹם הַשְּׁבִיעִי הוּא כְּנֶגֶד הַמַּלְכוּת הַנִּקְרָאת אֱלֹהִים, פִּעַס צ' וַיִּשְׁבּוֹת בַּיּוֹם הַשְּׁבִיעִי הוּא כְּנֶגֶד עַתִּיק שְׁהוּא סְמוּס שְׁעֵלִי נֹאמַר וְאִין אֱלֹהִים עַמְדִי לְפִי שְׁאִין צו הַנְּהַגַת הַדִּין, פִּעַס ג' וַיְבָרֶךְ אֱלֹהִים אֶת יוֹם הַשְּׁבִיעִי הוּא כְּנֶגֶד ז"א שְׁלַפְעַמִּים נִקְרָא אֱלֹהִים (כְּמַצוּר צַעֲהָ"כ דְּרוּשֵׁי יוֹם הַכַּפּוּרִים צַעֲמִין ה' הוּא הַאֱלֹהִים). (מק"מ צַסִּס הַרַמ"ו)

רַב הַמְּנוּנָא סָבָא הַכִּי גַרְסִינֵן, וְלֹא רַבִּי אַבְרָהָם, כִּי רַבִּי אַבְרָהָם וְדַלִּי לֹא הִיָּה מִשְׁנֵה מַמְנַהֵג רַבִּי רַבִּי שְׁמַעוֹן שְׁאֵמַר נֹסַח אַחַר כְּלַקְמֵן (ו"ס), פִּד הַזֶּה יְתִיב בְּסַעוּדְתָא דְשַׁבְּתָא הוּי חָדִי בְּכָל חַד וְחַד כְּשֶׁהִיָּה יוֹשֵׁב צַעֲוֵדָה שֶׁל שַׁבַּת הִיָּה שְׁמַח צְכַל אַחַת וְאַחַת מִשְׁלַשׁ הַסַּעוּדוֹת וְהַזֶּה אָמַר וְהִיָּה אֹמַר צְכַל אַחַת מֵהֶס דָּא הִיא סַעוּדְתָא קַדִּישָׁא דְעַתִּיקָא קַדִּישָׁא סְתִימָא דְכָלְלָא וְזוּ הִיא סַעוּדָה הַקְּדוּשָׁה שֶׁל עַתִּיקָא קַדִּישָׁא שְׁהוּא סְמוּס וְנַעֲלַס יוֹמַר מְכַל פְּרַזוּפֵי הַאֲחִילוֹת, וְהִיָּינוּ כְּדַבְּרֵי רַבִּי אַבְרָהָם שְׁאֵמַר לַעֲלִי כִי צְכַל הַג' סַעוּדוֹת נִפְתַּח מִקּוּר הַשַּׁפַּע שְׁהוּא עַתִּיקָא קַדִּישָׁא לְהַמְשִׁיךְ טַל הַעֲלִיין לְרִישָׁא דְז"א וּמִשָּׁם לַחְקַל תְּפוּחִין קַדִּישִׁין. אַח"כ הִיָּה מִפְּרַט צְכַל סַעוּדָה מֵאִיזָה מִקּוּס נִמְשָׁךְ הַשַּׁפַּע אֲלֵינוּ, וּמִפְּרַט בְּסַעוּדְתָא אַחְרָא הַזֶּה אָמַר דָּא הִיא סַעוּדְתָא דְקַדְשָׁא בְּרִיךְ הוּא צַעֲוֵדָה אַחַרְתָּ הִיָּינוּ צַעֲוֵדָה שְׁלִישִׁית הִיָּה אֹמַר וְזוּ הִיא סַעוּדָה שֶׁל הַקְּבָ"ה שְׁהוּא ז"א, וְכֵן בְּבִרְיָהוּ סַעוּדְתֵי וְכֵן צְכַל הַסַּעוּדוֹת הִיָּה אֹמַר מֵה שְׁשִׁיךְ לְאוֹתָהּ הַסַּעוּדָה, דֵּהִיָּינוּ צְלִילָה סַעוּדְתָא דְחַקַל תְּפוּחִין קַדִּישִׁין, וְצַשְׁמַרִּית סַעוּדְתָא דְעַתִּיקָא קַדִּישָׁא, וְהַזֶּה חָדִי בְּכָל חַד וְחַד וְהִיָּה שְׁמַח צְכַל אַחַת וְאַחַת, (לְכֵן פִּרְט רַק סַעוּדַת הַמְּנַחָה, לְהוֹדִיעֵנו חִדוּשׁ גְּדוֹל דַּלְף עַל גַּב דְּצַעֲוֵדָה וְזוּ א"א עוֹלָה צְדִיקָנָא דְעַתִּיקָא, וְסַלְקָא דַעֲמָךְ שִׁתְּקַרִּי סַעוּדְתָא דְעַתִּיקָא עַל שֵׁם הַמִּקּוּס שְׁעֵלָה ז"א, קָא מִשְׁמַע לָן שְׁאֲפִילוּ הַכִּי הַעִיקַר הוּא צְעַל הַסַּעוּדָה שְׁהוּא ז"א שְׁמַמְנו אֲנוּ מִקְּנָלִים הַשַּׁפַּע, הַרַמ"ו), פִּד הַזֶּה אֲשָׁלִים סַעוּדְתֵי הַזֶּה אָמַר אֲשָׁלִימוּ סַעוּדְתֵי דְמַהִימְנוּתָא כְּשֶׁהַשְּׁלִים כָּל הַסַּעוּדוֹת אֲמַר נִשְׁלַמוּ הַסַּעוּדוֹת שֶׁל הַאֲמוּנָה, שְׁהֶס כְּנֶגֶד פְּרַזוּפֵי הַאֲחִילוֹת הַנִּקְרָאת אֲמוּנָה. וְטַעַם אֲמִירְתוֹ צְכַל סַעוּדָה צַפָּה וְלֹא הִיָּה דִי צַמְחַצְבָּה לְצַדָּה, כִּי עִי"ז תְּהִיָּה סַעוּדַת שַׁבַּת כְּלוּלָה מִמְחַצְבָּה דְּצוּר וּמַעֲשָׂה, שְׁע"י הַכּוּנָה הִיָּה מִמְשִׁיךְ עֲלֵינוּ כַח הַחֲכַמָּה שְׁהִיא מְחַצְבָּה הַעֲלִיוֹנָה, וְע"י כַח הַדְּבּוּר הִיָּה מִמְשִׁיךְ עֲלֵינוּ כַח הַתְּפַאֲרָת, וְע"י מַעֲשָׂה הַאֲחִילָה הִיָּה מִמְשִׁיךְ עֲלֵינוּ כַח הַמַּלְכוּת.

רבי שמעון פד הוה אָתִי לְסֵעוּדָתָא הוה אָמַר הָכִי, אֲתִקְנִינּוּ סֵעוּדָתָא דְמְהִימְנוּתָא עֲלָאָה, אֲתִקְנִינּוּ סֵעוּדָתָא דְמִלְכָא, וְהוה יְתִיב וְחָדִי, פִּד אֲשָׁלִים סֵעוּדָתָא תְּלִיתָאָה, הוּוּ מְכַרְזֵי עֲלֵיהּ, אֲזַ תְּתַעֲנַג עַל יְהוּ"ה, וְהִרְפְּבִתִּיךְ עַל בְּמַתִּי אֶרֶץ, וְהֶאֱכַלְתִּיךְ נַחֲלַת יַעֲקֹב אָבִיךְ.

אָמַר רַבִּי אֶלְעָזָר לְאַבּוּי, אֵלִינְ סֵעוּדַתִּי הֵיךְ מִתְּתַקְנָנּוּ, אָמַר לֵיהּ לִילְיָא דְשִׁבְתָא פְּתִיב וְהִרְפְּבִתִּיךְ עַל בְּמַתִּי אֶרֶץ, בֵּיהּ בְּלִילְיָא מִתְּבָרְכָא מְטְרוּנִיתָא, וְכִלְהוּ חֲקַל תְּפּוּחִין, וּמִתְּבָרְכָא פְּתוּרִיָּה דְבַר נֶשׁ, וְנִשְׁמָתָא אֲתוּסְפַת, וְהֵוּא לִילְיָא חֲדוּה דְמְטְרוּנִיתָא הוּוּ, וּבְעֵי בַר נֶשׁ לְמַחְדֵּי בַחְדוּתָא, וְלִמְיַכַּל סֵעוּדָתָא דְמְטְרוּנִיתָא.

מתוק מדבש

רבי שמעון פד הוה אָתִי לְסֵעוּדָתָא הוה אָמַר הָכִי רבי שמעון כשהיה בא לקיים כל אחת מג' סעודות של שבת היה אומר כך, אֲתִקְנִינּוּ סֵעוּדָתָא דְמְהִימְנוּתָא עֲלָאָה הַתְּקִינוּ וְהַכִּינוּ הַסֵּעוּדָה שֶׁל הָאֲמוּנָה הָעֲלִיוּנָה שֶׁהִיא תִּיקוּן עוֹלָם הָאֲצִילוּת, אֲתִקְנִינּוּ סֵעוּדָתָא דְמִלְכָא הַתְּקִינוּ הַסֵּעוּדָה שֶׁל הַמֶּלֶךְ ב"ה, וְהוה יְתִיב וְחָדִי וְהִיה יוֹשֵׁב וְשֹׂמֵחַ לְכַבוֹד סֵעוּדַת שַׁבַּת, פִּד אֲשָׁלִים סֵעוּדָתָא תְּלִיתָאָה הוּוּ מְכַרְזֵי עֲלֵיהּ כִּשְׁהַשְּׁלִים סֵעוּדָה הַשְּׁלִישִׁית הִיוּ מְכַרְזִים עֲלֵיו מִן הַשָּׁמַיִם אֲזַ תְּתַעֲנַג עַל יְהוּ"ה, וְהִרְפְּבִתִּיךְ עַל בְּמַתִּי אֶרֶץ, וְהֶאֱכַלְתִּיךְ נַחֲלַת יַעֲקֹב אָבִיךְ שֶׁבִפְסוּק זֶה נִרְמְזוֹת כֹּל שֶׁלֹּשׁ סֵעוּדוֹת שֶׁל שַׁבַּת כִּמוֹ שֶׁפִּירֵשׁ רַבִּי שְׁמַעוֹן לְעִיל.

אָמַר רַבִּי אֶלְעָזָר לְאַבּוּי שָׁאֵל רַבִּי אֶלְעָזָר מֵאֲבִיו, אֵלִינְ סֵעוּדַתִּי הֵיךְ מִתְּתַקְנָנּוּ אִלּוּ הַסֵּעוּדוֹת אֵיךְ מִתְּתַקְנוֹת וְאֵיךְ נִסְדְּרוֹת, כִּי לְפִי הַסְּדֵר הַנִּרְמָזוּ צִפְסוּק אֲזַ תְּתַעֲנַג עַל ה' נִרְאָה שֶׁסֵּעוּדָה א' הִיא צַעֲמִיקָא, סֵעוּדָה ב' צַמִּלְכוּת, סֵעוּדָה ג' צו"א, וְאִנּוּ לֹא שְׁמַעְנוּ סֵדֵר כּוּה, אָמַר לֵיהּ רַבִּי שְׁמַעוֹן לְרַבִּי אֶלְעָזָר, וְדֹאֵי אֵינְ סֵדֵר הַסֵּעוּדוֹת כִּסְדֵר הַפְּסוּק אִלֵּא סֵדֵרס כך, לִילְיָא דְשִׁבְתָא פְּתִיב לִיל שַׁבַּת כְּמוֹ צו וְהִרְפְּבִתִּיךְ עַל בְּמַתִּי אֶרֶץ וְהִינּוּ שְׂמֵרְכָב עַל הַמִּלְכוּת וְיִסְכְּלָנָה כִּי לְכַד לְקַבֵּל מֵהַשַּׁפַּע שֶׁהִיא מִקְצֵלָה, וּמִפְּרָשׁ כִּי בֵּיהּ בְּלִילְיָא מִתְּבָרְכָא מְטְרוּנִיתָא צו צִלְלָה מִתְּצַרְכַּת הַמִּלְכוּת שֶׁהִיא סוּד הַמְּטְרוּנִיתָא וְכִלְהוּ חֲקַל תְּפּוּחִין וְכִל הַצְּמִינּוֹת שֶׁל הַמִּלְכוּת הַנִּקְרָאָת שֶׁהִיא תְּפּוּחִים שֶׁהִם מִתְּפַשְׁטוֹת כֻּל עוֹלָמוֹת צו"ע, כּוֹלס מִתְּצַרְכוֹת מִשַּׁפַּע צַרְכוֹת שֶׁהַמִּלְכוּת מִקְצֵלָה מֵעֲמִיקָא קִדִּישָׁא דְרַךְ צו"א, וּמִתְּבָרְכָא פְּתוּרִיָּה דְבַר נֶשׁ וּמִתְּצַרְךְ שֶׁלֹּחַטוֹ שֶׁל הָאֲדָם הַמְּקַיִם סֵעוּדַת שַׁבַּת צִפְסַע צַרְכוֹת שֶׁל הַמִּלְכוּת, וְנִשְׁמָתָא אֲתוּסְפַת וְנִשְׁמָה יִתִּירָה נִתְּוִסְפַת לְאֲדָם ע"י הַצַּרְכוֹת שֶׁמִּקְצֵלָה הַמִּלְכוּת כִּי הוּא מְכַלֵּל אֲנִשְׁיָה, וְהֵוּא לִילְיָא חֲדוּה דְמְטְרוּנִיתָא הוּוּ וְלִילָה הוּא הוּא זִמְנָה שֶׁמִּתְּוִסְפַת לְמִלְכוּת שֶׁהִיא מִתִּחַדַּת עִס צו"א, וּבְעֵי בַר נֶשׁ לְמַחְדֵּי בַחְדוּתָא וְלִמְיַכַּל סֵעוּדָתָא דְמְטְרוּנִיתָא וְנִרְיַן הָאֲדָם לְשִׂמּוֹחַ צִשְׁמַחָה וְלִאֲכוֹל הַסֵּעוּדָה שֶׁל הַמִּלְכוּת הַנִּקְרָאָת מְטְרוּנִיתָא לְהַשְׁתַּמֵּךְ צִשְׁמַחָה כִּי עֵתָה צוֹ הַסֵּעוּדָה שֶׁל הַלֵּילָה הִיא אֲוֹכֵלָת וְנִיזוּנָת מִפִּיו שֶׁל צו"א עַל יְדֵי הַהֲאָרָה וְהַזְּמוּן שֶׁהִיא מִקְצֵלָה מִג' מוֹחִין דְרִישָׁא דְצו"א אֲשֶׁר צִסְיוּמָס הוּא הַפָּה דְצו"א.

סְעוּדָתִי, דְּאֵינוֹן סְעוּדָתִי מְהִימְנוּתָא שְׁלִימְתָא דְזִרְעָא קְדִישָׁא דְיִשְׂרָאֵל, דִּי מְהִימְנוּתָא עֲלָאָה דָּא דִּילְהוֹן הִיא, וְלֹא דְעַמִּין, וּבְגִינִי כִּךָ אָמַר (שמות לא יז) בֵּינִי וּבֵין בְּנֵי יִשְׂרָאֵל.

תָּא חֲזִי, בְּסְעוּדָתִי אֲלִין אֲשַׁתְּמוּדְעוֹן יִשְׂרָאֵל דְּאֵינוֹן בְּנֵי מְלָפָא, דְּאֵינוֹן מְהִיבְלָא דְּמְלָפָא, דְּאֵינוֹן בְּנֵי מְהִימְנוּתָא, וּמֵאֵן דְּפָגִים חַד סְעוּדָתָא מְנִיידוּ, אַחְזִי פְּגִימוּתָא לְעִילָא, וְאַחְזִי גְרַמִּיה דְּלָאוּ מְבַנֵּי מְלָפָא עֲלָאָה הוּא, דְּלָאוּ מְבַנֵּי הִיבְלָא דְּמְלָפָא הוּא, דְּלָאוּ מְזִרְעָא קְדִישָׁא דְּיִשְׂרָאֵל הוּא, וְיַהֲבִין עֲלֵיהּ חֲמָרָא דְּתַלְת מְלִין דִּינָא דְּגִיחָנְס וְגו'.

מתוק מדבש

סְעוּדָתִי וּלְהַשְׁלִים אֲלוּ הַשֵּׁלֶט סְעוּדוֹת, דְּאֵינוֹן סְעוּדָתִי מְהִימְנוּתָא שְׁלִימְתָא דְזִרְעָא קְדִישָׁא דְּיִשְׂרָאֵל כִּי אֲלוּ הַסְעוּדוֹת שֶׁל שַׁבַּת הֵם קוֹד הַסְפִירוֹת הָעֲלוּיוֹת שֶׁל עוֹלַם הָאֲלִילוֹת (הַנְקֻרָאִים "מֵהִימְנוּתָא שְׁלִימְתָא" לְפִי שֶׁהֵם אֲמוּנָה הַשְׁלִימָה שִׁיִּרְאֵל מֵאֲמִינִים זֶהֱקַב"ה), הַמְתִּיחִים לִזְרַע קוֹדֶשׁ יִשְׂרָאֵל דִּי מְהִימְנוּתָא עֲלָאָה דָּא דִּיִּהְוֹן הִיא כִּי אֲלוּ הַסְפִירוֹת הָעֲלוּיוֹת שִׁיכַת רַק לְהֵם לְקַבֵּל עַל יַד שְׁפַע מֵא"ס ז"ה, וְלָא דְעַמִּין וְאִינִס שִׁיכּוֹת לְאוּמוֹת הָעוֹלָם כֻּלָּל כִּי הֵם מְקַבְּלִים שְׁפַעִס מִסְפִירוֹת שֶׁל הַקְּלִיפּוֹת הַנְקֻרָאוֹת כְּתִרִין תַּחְתָּין, וּבְגִינִי כִּךָ אָמַר וּזְשָׁבִיל זֶה אֲמַר הַקַּב"ה וְשִׁמְרוּ זֵנִי יִשְׂרָאֵל אֲתֵּי שַׁבַּת וְגו' בֵּינִי וּבֵין בְּנֵי יִשְׂרָאֵל אֲתֵּי לְעוֹלָם, פִּי שֶׁהַשַּׁבַּת הִיא אוֹת זֵרִית זֵין הָא"ס ז"ה לְזֵין זֵנִי יִשְׂרָאֵל עַל יַדִּי סְפִירוֹת לְאִילוֹת, וְאִין לְאוּמוֹת הָעוֹלָם חֶלֶק זֶהֵם.

תָּא חֲזִי, בְּסְעוּדָתִי אֲלִין זֵה וְרַחֵה כִּי עַל יַדִּי אֲלוּ הַסְעוּדוֹת שֶׁל שַׁבַּת אִם מְקִימִים אֲתֵּי כוֹלֵם כְּרַחוּ, אֲשַׁתְּמוּדְעוֹן יִשְׂרָאֵל דְּאֵינוֹן בְּנֵי מְלָפָא נִכְרִים יִשְׂרָאֵל שֶׁהֵם זֵנִי הַמֶּלֶךְ ז"ה, כִּי כְּשִׁיִּרְאֵל אֲכוֹלִים סְעוּדָה שְׁלִישִׁית שֶׁאֵזוּ הוּא סְעוּדַת ז' א"ל וּמִשְׁתַּחֲפִים זְשִׁמְחָתוּ, זֵה הֵם מְרָאִים שֶׁהֵם זֵנִי הַמֶּלֶךְ ז' א"ל שְׁנִשְׁתַּחֲמַת אֲכַלְלָה מִמֶּנּוּ, דְּאֵינוֹן מְהִיבְלָא דְּמְלָפָא שֶׁהֵם מְהִיבְלָא הַמֶּלֶךְ שֶׁהוּא הַמְלָכוֹת הַנְקֻרָאוֹת הֵיכַל שֶׁל ז' א"ל, כִּי כְּשִׁיִּרְאֵל אֲכוֹלִים זְשִׁמְחָתוּ הַרְשׁוּנָה שֶׁאֵזוּ הִיא סְעוּדָתָא דְּמִטְרוֹנִיתָא וּמִשְׁתַּחֲפִים זְשִׁמְחָתָה זֵה הֵם מְרָאִים שֶׁהֵם מְהִיבְלָא דְּמִלְכָא לְפִי שְׁמוֹשְׁרִים זְמִלְכוֹת, דְּאֵינוֹן בְּנֵי מְהִימְנוּתָא שֶׁהֵם זֵנִי אֲמוּנָה כִּי כְּשִׁיִּרְאֵל אֲכוֹלִים סְעוּדָה שְׁנִיָּה שֶׁהִיא סְעוּדָתָא דְּעִתִּיקָא הַכוֹלֵל אֲתֵּי כֻלָּ הָאֲלִילוֹת, וּמִשְׁתַּחֲפִים זְשִׁמְחָתוּ זֵה הֵם מְרָאִים שֶׁהֵם זֵנִי אֲמוּנָה הִיא מְעוֹלָם הָאֲלִילוֹת. וּמֵאֵן דְּפָגִים חַד סְעוּדָתָא מְנִיידוּ אַחְזִי פְּגִימוּתָא דְּעִיִּילָא וְמִי שְׁפּוּגִס וּמַחְסַר אֲפִילוּ סְעוּדָה אֲחַת מֵאֲלוּ הַג' סְעוּדוֹת מְרַחֵה פַּגִּם לְמַעֲלָה זְפִרְכּוּפִי הָאֲלִילוֹת, וְאַחְזִי גְרַמִּיה דְּלָאוּ מְבַנֵּי מְלָפָא עֲלָאָה הוּא וּמְרַחֵה זְעַמְוֹ שְׁאִינוּ מְזַנֵּי הַמֶּלֶךְ הָעֲלוּיוֹן שֶׁהוּא ז' א"ל, דְּלָאוּ מְבַנֵּי הִיבְלָא דְּמְלָפָא הוּא וְאִינוּ מְזַנֵּי הֵיכַל שֶׁהוּא הַמְלָכוֹת, דְּלָאוּ מְזִרְעָא קְדִישָׁא דְּיִשְׂרָאֵל הוּא וּמְרַחֵה זְעַמְוֹ שְׁאִינוּ מְזַרְעִים הַקְּדוּשָׁה שֶׁל יִשְׂרָאֵל שְׁנִשְׁתַּחֲמַת מִן הָאֲלִילוֹת, וְיַהֲבִין עֲלֵיהּ חֲמָרָא דְּתַלְת מְלִין דִּינָא דְּגִיחָנְס וְגו' וְנוֹתֵנִים עֲלֵיו עוֹנֵשׁ חֲמוּר שֶׁל שְׁלֶשֶׁה דְּזֵרִים שֶׁהֵם דִּינֵי גִיחָנְס,

וְתָא חֲזִי, בְּכֻלְהוּ שְׁאָר זְמַנִּין וְחֻגִין בְּעֵי בַר נָשׁ לְחֻדַי וְלְמַחְדַי לְמַסְכְּנִי,
וְאִי הוּא חֻדַי בְּלַחֲדוּדַי וְלֹא יְהִיב לְמַסְכְּנִי, עוֹנֵשִׁיהַ סְגִי, דְּהָא בְּלַחֲדוּדַי
חֻדַי וְלֹא יְהִיב חֲדוּ לְאַחְרָא, עֲלִיָּה פְתִיב (מלאכי ב א) וְזִרְיָתִי פְרָשׁ עַל פְּנִיכֶם,
פְּרָשׁ חֲגִיכֶם, וְאִי אִיהוּ בְּשַׁבְּתָא חֻדַי, אָף עַל גַּב דְּלֹא יְהִיב לְאַחְרָא, לֹא
יְהִיב עֲלִיָּה עוֹנֵשִׁא פְּשָׁא זְמַנִּין וְחֻגִין, דְּכֻתִּיב פְּרָשׁ חֲגִיכֶם, פְּרָשׁ חֲגִיכֶם
קָאָמַר, וְלֹא פְרָשׁ שַׁבְּתָכֶם, וּכְתִיב (ישעיה א ד) חֲדָשִׁיכֶם וּמוֹעֲדֵיכֶם שְׁנֹאָה
נִפְשִׁי, וְאֵלּוּ שַׁבַּת לֹא קָאָמַר, וּבְגִינֵי כֶּךָ פְתִיב בֵּינֵי וּבֵין בְּנֵי יִשְׂרָאֵל.
וּמִשׁוּם דְּכָל מְהִימְנוּתָא אֲשַׁתְּכַח בְּשַׁבְּתָא, יְהִיב לִיה לְבַר נָשׁ נִשְׁמַתָּא

מתוק מדבש

אש, ושלג, ושרביט של אש, כנגד שלש סעודות שצטל, כי אפילו מי שלא ציטל אלא אחת
מהן נענש כאלו ציטל את כולם לפי שאי אפשר לפגום צפרנוף אחד ולאחוז בשנים לכן
אם ציטל סעודה אחת מראה ששאר הסעודות שאכל לא היו אלא להנחת עזמו.

וְתָא חֲזִי וּבָא וּרְאָה אַחַר שְׁאִמְרֵנוּ שְׁשַׁלְשׁ הַסְעוּדוֹת שִׁישְׂרָאֵל מִקִּיָּמִים בְּשַׁבַּת הֵם כְּדִי לְשִׁמּוּחַ
עִם שְׁמַחַת פְּרָצוּפֵי הָאֲצִילוֹת הַמֵּאִירִים עֲלֵינוּ, לְכֵן בְּכֻלְהוּ שְׁאָר זְמַנִּין וְחֻגִין בְּעֵי
בַר נָשׁ לְחֻדַי וְלְמַחְדַי לְמַסְכְּנִי בְּכָל שָׂאֵר הַזְּמַנִּים וְהַחֻגִים צָרִיךְ הָאָדָם לְשִׁמּוּחַ בְּסַעוּדוֹתָו
וּלְשִׁמּוּחַ אֶת הָעֵנִיִּים, וְאִי הוּא חֻדַי בְּלַחֲדוּדַי וְלֹא יְהִיב לְמַסְכְּנִי עוֹנֵשִׁיהַ סְגִי וְאֵם הוּא
שִׁמַּח בְּסַעוּדוֹתוֹ לְבַדּוֹ וְאִינוּ נוֹתֵן לְאֹכֹל לְעֵנִיִּים עוֹנֵשׁוֹ גְּדוּל, דְּהָא בְּלַחֲדוּדַי חֻדַי וְלֹא
יְהִיב חֲדוּ לְאַחְרָא כִּי הוּא לְבַדּוֹ שִׁמַּח וְאִינוּ נוֹתֵן שְׁמַחָה לְאַחֲרִים, עֲלִיָּה פְתִיב עֲלֵיו
כְּתוּב וְזִרְיָתִי פְרָשׁ עַל פְּנִיכֶם פְּרָשׁ חֲגִיכֶם פִּי אֲפוּר זָבַל עַל פְּנִיכֶם, וּמִפְּרֵשׁ, הַזָּבַל
שְׁנַעֲשָׂה מֵאֲכִילַתְכֶם בְּחֲגִיכֶם, (ה"ג ד"ו) וְאֵילּוּ בְּשַׁבַּת אִי הוּא חֻדַי, אָף עַל גַּב דְּלֹא
יְהִיב לְאַחְרָא וְאֵילּוּ בְּשַׁבַּת אֵם הוּא שִׁמַּח לְבַדּוֹ בְּסַעוּדוֹתוֹ, אָף עַל פִּי שְׁאִינוּ נוֹתֵן לְאֹכֹל
לְאַחֲרִים, לֹא יְהִיב עֲלִיָּה עוֹנֵשִׁא אִין נוֹתְנִים עֲלֵיו עוֹנֵשׁ כֹּל כֶּךָ פְּשָׁא זְמַנִּין וְחֻגִין
כְּמוֹ עַל שְׂאֵר הַזְּמַנִּים וְהַחֻגִים, דְּכֻתִּיב פְּרָשׁ חֲגִיכֶם הָרִי פְרָשׁ חֲגִיכֶם קָאָמַר, וְלֹא
פְרָשׁ שַׁבְּתָכֶם, וּכְתִיב חֲדָשִׁיכֶם וּמוֹעֲדֵיכֶם שְׁנֹאָה נִפְשִׁי, וְאֵלּוּ שַׁבַּת לֹא קָאָמַר כִּי
עַל אֲכִילַת שַׁבַּת אֲפִילוּ אוֹכֵל לְבַדּוֹ אִין מַעֲנִישִׁים אוֹתוֹ, לְפִי שְׁבַשְׁבַּת הַקְּבִ"ה הוּא בַּעַל
הַסְעוּדָה וּבַעַל הַשְׁמַחָה וְהוּא מִשְׁמַח בְּשִׁמְחָתוֹ לְכָל אֲשֶׁר יַחְפוּץ, לְכֵן כְּשִׁאֲנוּ שְׁמַחִים
בְּשִׁמְחָתוֹ אִין אֲנוּ חֵיִיבִים לְשִׁמַּח זולתֵינוּ כֹּל כֶּךָ, מַה שְׁאִין כֵּן בִּימֵים טוֹבִים שְׁהֵם יְמֵי
שִׁמְחָתֵנוּ וְאֲנוּ בַּעֲלֵי הַסְעוּדָה אֲנוּ חֵיִיבִים לְשִׁמַּח לְכָל מִי שְׁנִמְצָא בְּלִי שְׁמַחָה, וּבְגִינֵי כֶּךָ
פְתִיב וּבִשְׁבִיל זֶה כְּתוּב שֶׁהַקְּבִ"ה אוֹמֵר שֶׁהַשַּׁבַּת הִיא אוֹת בֵּינֵי וּבֵין בְּנֵי יִשְׂרָאֵל כִּי הוּא
בַּעַל הַסְעוּדָה הַמְשַׁמַּח אוֹתָנוּ בְּשִׁמְחָתוֹ.

וממשיך ואמר ומשום דב"ל מְהִימְנוּתָא אֲשַׁתְּכַח בְּשַׁבְּתָא ולפי שהארות כל האצילות
הנקראת אמונה נמצאות בשבת, לכן יְהִיב לִיה לְבַר נָשׁ נִשְׁמַתָּא אַחְרָא נוֹתֵנִים

אַחֲרָא, נִשְׁמַתָּא עֲלָאָה, נִשְׁמַתָּא דְכָל שְׁלִימוּ בָּהּ כְּדוּגְמָא דְעֲלָמָא דְאֵתִי.
 וּבְגִינֵי כֶּךָ אֶקְרִי שַׁבַּת, מַהוּ שַׁבַּת, שְׁמָא דְקִדְשָׁא בְּרִיךְ הוּא, שְׁמָא דְאִיהוּ
 שְׁלִים מְבַל סְטֻרֵי.

אָמַר רַבִּי יוֹסֵי וַדַּאי כֶּךָ הוּא, וְוִי לִיה לְבַר נֶשׁ דְּלֵא אֲשְׁלִים חֲדוּתָא

מתוק מדבש

לאדם נשמה אחרת צליל שצת מנד המלכות חוץ מהנשמה שיש לו צימות החול, ועוד יותר
 נותנים לו נִשְׁמַתָּא עֲלָאָה נשמה עליונה ציוס השצת מנד ז"א, ועוד יותר מוסיפים לו
 לאדם מנד הבינה נִשְׁמַתָּא דְכָל שְׁלִימוּ בָּהּ נשמה יתירה שכל שלימות המדרגות שעליה
 נכללות בה, הכל כדי שיוכל האדם להתעדן בשצת כְּדוּגְמָא דְעֲלָמָא דְאֵתִי כעדונו בעולם
 הבא, מה שאין כן ימים טובים אין דומה כלל לשצת, כי הנשמה הנחוספת ציוס טוב היא
 רק מענף פרטי שבעולם האצילות, כפסח מנד החסד לצד, בשצעות מנד התפארת לצד,
 כסוכות מנד הגבורה לצד, כזראש חדש מנד המלכות לצדה, אצל שצת שפרטופי האצילות
 מאירים עלינו וזכה האדם לקבל תוספת נפש רוח נשמה מכולם.

כמ"ש הארז"ל בש"כ, כי צליל השצת יכוין לקבל סוד תוספת קדושות נר"ן מהנוקבא שצכללותם הם
 נקראות נפש, והיינו כשאומר צאי כלה יכוין לקבל תוספת נפש, וכשאומר השליח צבור כרכו את
 ה' המצורך יכוין לקבל תוספת רוח, וכשאומר ופרוס עלינו יכוין לקבל תוספת נשמה. וציוס השצת יכוין
 לקבל תוספת נר"ן מז"א שצכללותם הם נקראות רוח, והיינו כשאומר נשמת כל מי יכוין לקבל תוספת
 נפש, וכשמומך גאולה לתפלה יכוין לקבל תוספת רוח, וככתר דמוסף כשאומר "איה" מקום כבודו יכוין
 לקבל תוספת נשמה, ומדצרי הזהר נראה שאח"כ זוכה אדם גם לנר"ן מנד אימא שצכללותם הם נקראות
 נשמה, ובהם כלולים גם כן תוספת חיה ויחידה מאבא וא"א.

וּבְגִינֵי כֶּךָ אֶקְרִי שַׁבַּת ולכן נקרא יום זה שצת, ומפרש מוהו שַׁבַּת ואמר שְׁמָא דְקִדְשָׁא
 בְּרִיךְ הוּא שצת הוא שמו של הקצ"ה, שְׁמָא דְאִיהוּ שְׁלִים מְבַל סְטֻרֵי שם
 שהוא שלם מכל הצחינות שצספירות האצילות, כי שצ"ת היא אותיות ש' צת, הנה צת היא
 המלכות, והראשים שעל ג' קוי ש' הם ג' יודי"ן סוד כתר חכמה צינה, וג' קוי ש' הם
 ג' ווי"ן סוד ג' קוי חג"ת דז"א, הרי כי מלת שצת כלול בה כל פרטופי האצילות המאירים
 עלינו תוספת נר"ן ציוס השצת, ולפי שציוס זה מאירות כל ספירות אלו, לכן הוא נקרא
 בשם זה. (ועי' בעטרת נצי כאן, וצס' בני ישכר צתחילת דרושי השצת, שפירשו דצרי הזהר "שצת שמא
 דקצ"ה" צכמה אופנים).

אָמַר רַבִּי יוֹסֵי לְרַבִּי שַׁמְעוֹן וַדַּאי כֶּךָ הוּא כְּדַצְרִיךְ שְׁכַל מִי שְׁפּוּגִים סְעוּדָה אַחַת מַג' סְעוּדוֹת שֶׁל שַׁבַּת מֵרַחָה פִּגְסִים לְמַעֲלָה, לְכֵן וְוִי לִיה לְבַר נֶשׁ דְּלֵא אֲשְׁלִים חֲדוּתָא

דְּמַלְכָּא קְדִישָׁא, וּמֵאֵן חֲדוּתָא דִּילֵיהּ, אֲלִין תִּלְת סְעוּדָתֵי מְהִימְנוּתָא, סְעוּדָתֵי דְאַבְרָהָם יִצְחָק וְיַעֲקֹב פְּלִילֵן בְּהוּ, וְכִלְהוּ חִידוּ עַל חִידוּ, מְהִימְנוּתָא שְׁלִימוּתָא מִפְּלִ סְטְרוּי.

תַּאנָּא בְּהֵדִין יוֹמָא מְתַעֲטְרֵן אַבְהוֹן, וְכֹל בְּנִין יְנַקִּין, מַה דְּלָאוּ הָכִי בְּכֹל שְׁאָר חֲגִין וְזִמְנִין, בְּהֵדִין יוֹמָא חִיבֵינָא דְגִיְהִנָּם גְּיִיחִין, בְּהֵדִין יוֹמָא פֹּל דִּינִין אֲתַפְּפִין וְלֹא מְתַעֲרִין בְּעֵלְמָא, בְּהֵדִין יוֹמָא אורֵייתָא מְתַעֲטְרָא בְּעֵטְרִין שְׁלִימִין, בְּהֵדִין יוֹמָא חֲדוּתָא וְתַפְנוּקָא אֲשַׁתְּמַע בְּמֵאתָן וְחֲמִשִּׁין עֲלִמִין.

מתוק מדבש

דְּמַלְכָּא קְדִישָׁא אוּי לֹא לַחֲדָם שְׁאִינוּ מַשְׁלִים הַשְּׂמַחָה שֶׁל הַמֶּלֶךְ הַקָּדוֹשׁ בִּ"ה, וּמֵאֵן חֲדוּתָא דִּילֵיהּ וּמַה הִיא הַשְּׂמַחָה שְׁלֹ, אֲלִין תִּלְת סְעוּדָתֵי מְהִימְנוּתָא אֲלוּ הַשְּׁלֵט סְעוּדוֹת שֶׁל הַחֲמוּנָה שֶׁהֵם תִּיקוּן כֹּל פְּרַטוּפֵי הַאֲלִילוֹת, שֶׁהֵם סְעוּדָתֵי דְאַבְרָהָם יִצְחָק וְיַעֲקֹב פְּלִילֵין בְּהוּ הַסְעוּדוֹת שֶׁאֲצַרְהֵם יִחַק וְיַעֲקֹב נִלְלִים זֶהֱם, כִּי סְעוּדָת לֵיל שַׁבַּת שֶׁהִיא כְּנַגַּד הַמַּלְכוּת הִיא סְעוּדַת יִחַק, לְפִי שֶׁהַמַּלְכוּת זְמִינָה מֵהַגְּזוּרוֹת דִּלְחַק, וְסְעוּדָה שְׂמִינָה שֶׁהִיא כְּנַגַּד עַתִּיקָא הִיא סְעוּדַת אֲצַרְהֵם, לְפִי שֶׁזַּעֲמִיקָא הוּא שׂוֹרֵשׁ הַחֲסָדִים בְּסוּד חֲסֵד לְאֲצַרְהֵם, וְסְעוּדָה שְׁלִישִׁית שֶׁהִיא כְּנַגַּד ז"א הִיא סְעוּדַת יַעֲקֹב, וְכִלְהוּ חִידוּ חִידוּ עַל חִידוּ וְכֹל הַסְעוּדוֹת הֵם שְׂמַחָה עַל שְׂמַחָה, פִּי שְׂמַחַת כֻּלְלוֹת כֹּל שְׁלוֹשַׁת הָאֲצוּת עַל שְׂמַחַת גְּלוּי הַפְּרַטוּפִים הַעֲלוּיִים, מְהִימְנוּתָא שְׁלִימוּתָא מִפְּלִ סְטְרוּי סוּד חֲמוּנָה שְׁלִימָה מְכֹל נִדְדִיָּה הֵינּוּ תִיקוּן כֹּל פְּרַטוּפֵי הַאֲלִילוֹת מְכֹל זַחֲמוּתֵיהֶם.

תַּאנָּא, בְּהֵדִין יוֹמָא מְתַעֲטְרֵן אַבְהוֹן לְמַדְנוּ שְׂצִיּוֹם הוּא שֶׁל שַׁבַּת מִתַּעֲטְרִים הָאֲצוּת שֶׁהֵם סוּד חֲגִ"ת ע"י הָאֲרוֹת הַמוֹחִין דַּחֲב"ד, וְכִלְהוּ בְּנִין יְנַקִּין וְכֹל הַצְּנִים שֶׁהֵם סוּד נה"י יוֹנְקִים מִחֲגִ"ת, מַה דְּלָאוּ הָכִי בְּכֹל שְׁאָר חֲגִין וְזִמְנִין מַה שְׁאִינוּ כֵּן בְּכֹל שְׁאָר חֲגִים וּזְמַנִּים, כִּי אִין מִתַּעֲטֵר אֲלֹא אֶחָד מֵהָאֲצוּת, בְּפִסַּח הַחֲסֵד בְּשַׁבְעוֹת הַתַּפְּאֶרֶת בְּסוּכוֹת הַגְּזוּרָה. בְּהֵדִין יוֹמָא חִיבֵינָא דְגִיְהִנָּם גְּיִיחִין צִיּוֹם הוּא רַשְׁעֵי הַגִּיְהִנָּם נַחֲסִים מִנוּחָה שְׁלִימָה יוֹתֵר מִזְּחִגִּים. בְּהֵדִין יוֹמָא פֹּל דִּינִין אֲתַפְּפִין וְלֹא מְתַעֲרִין בְּעֵטְרִין שְׁלִימִין, עַל הַיּוֹם כֹּל הַדֵּינִים הַמִּתְגַּזְּרִים זְעוּלָם זִימוּת הַחֹל נִכְפִּים וְלֹא מִתַּעֲוֵרִים זְעוּלָם כֻּלְלוּ, בְּהֵדִין יוֹמָא אורֵייתָא מְתַעֲטְרָא בְּעֵטְרִין שְׁלִימִין זֶה הַיּוֹם הַתּוֹרָה מִתַּעֲטֵרֶת זְעַטְרוֹת שְׁלִימוֹת, עַל יְדֵי שׂו"א שֶׁהוּא סוּד הַתּוֹרָה מִתַּעֲטֵר זְמוּחִין שְׁלִימִין מֵאִ"א, בְּהֵדִין יוֹמָא חֲדוּתָא וְתַפְנוּקָא אֲשַׁתְּמַע בְּמֵאתָן וְחֲמִשִּׁין עֲלִמִין זֶה הַיּוֹם הַשְּׂמַחָה וְהַתַּעֲנוּג שֶׁל שִׁירוֹת וּזְמִירוֹת נִשְׁמַע צִרִין עוֹלָמוֹת, כַּעֲשֵׂן שְׂמַחַת נִשְׁאֲרִין שֶׁהִיא הַכְּנָה לִיחוד, כֵּן הִיא שְׂמַחָה זוֹ הַכְּנָה לִיחודָא שְׁלִים שִׁישׁ בְּשַׁבַּת זְשַׁלְשָׁה יוֹחֻדִים שֶׁל ג' שְׂמוֹת, יֵאָהוּיָהּ"ה, יֵאָהוּיָהּ"ו, יֵאָהוּיָהּ"ז, שֶׁהֵם כְּמִסְפֵּר נ"ר כְּנַגַּד ר"ן אֲרוֹת נְעֻלְמִים הַנִּקְרָאִים עֲלִמִין, שְׁכֹל אֲלוּ הַזַּחֲמוּת אִינִם זַחֲגִים וּזְמַנִּים.

מאמר השייך לסעודה שלישית של שבת קודש

(ג) תא חזי, בכל שיתא יומי דשבתא פד מטא שעתא דצלותא דמנחה, דינא תקיפא שלטא וכל דינין מתערין, אבל ביומא דשבתא פד מטא עדן דצלותא דמנחה, רעוא דרעוין אשתכח, ועתיקא קדישא גליא רצון דיליה, וכל דינין מתפפיין, ומשתכח רעותא וחדו בכלא.

ובהאי רצון אסתלק משה נביאה מהימנא קדישא מעלמא, בגין למנדע דלא בדינא אסתלק, וההיא שעתא ברצון דעתיקא קדישא נפק נשמתיה ואתטמר ביה, בגין פך (דברים לד ו) ולא ידע איש את קברתו פתיב,

מתוק מדבש

"מאמר השייך לסעודה שלישית של שבת קודש" ומבואר בו שזמן מנחת שבת הוא זמן "רעוא דרעוין" כי אז מתגלית הארה גדולה מאד, ושהשומר שבת כהלכתו נחשב כשומר את כל התורה כולה, לפי שהשבת והתורה שקולים.
(מקור המאמר זוהר פרשת יתרו דף פח ע"ג - פט ע"א, וצנזאוריניו מתוק מדבש כרך ו עמ' רנו-רסא)

תא חזי, בכל שיתא יומי דשבתא פד מטא שעתא דצלותא דמנחה בא וראה כי בכל ששת ימי השבוע כשמגעת שעת תפלת המנחה, דינא תקיפא שלטא דין חזק שולט מצד הגבורה דיצחק, וכל דינין מתערין וכל הדינים המתפשטים ממנו עד החיצונים כולם מתעוררים לפעול דין, אבל ביומא דשבתא פד מטא עדן דצלותא דמנחה רעוא דרעוין אשתכח אבל ביום השבת כשמגעת שעת תפלת המנחה אז הרצון של כל הרצונות שהוא שורש כל הרצונות נמצא בתקוניו, ועתיקא קדישא גליא רצון דיליה ועתיקא קדישא מגלה הרעון שלו, כי זמנחת שבת מתגלה מלח הרעון דעתיקא שבו מלוכזס החסד דעתיק, וכל דינין מתפפיין וכל הדינים בין דינים העליונים של קדושה ובין דינים התחתונים של החיצונים נכפים ונכנעים, ומשתכח רעותא וחדו בכלא ונמצא רצון השמחה בכל העולמות.

ובהאי רצון אסתלק משה נביאה מהימנא קדישא מעלמא ובשעה שנתעורר רצון העליון נסתלק משה נביא הנאמן הקדוש מן העולם, בגין למנדע דלא בדינא אסתלק כדי שידעו הכל שלא נסתלק מן העולם במדת הדין, וההיא שעתא ברצון דעתיקא קדישא נפק נשמתיה ואתטמר ביה נשעה ההיא נכח התעוררות הרעון של עתיקא קדישא יראה נשמתו ונטמנה צהיכל הרעון של עולם הצריאה, בגין פך לכן ולא

מֵה עֲתִיקָא קִדִּישָׁא טְמִירָא מִכָּל טְמִירִין וְלֹא יִדְעִין עֲלָאִין וְתַתְּאִין, אוּף הֵכָא הָאִי נִשְׁמַתָּא דְאַתְטֻמְר בְּהָאִי רְצוֹן דְאַתְגַּלְיָא בְּשַׁעְתָּא דְצְלוֹתָא דְמִנְחָה דְשַׁבְתָּא, כְּתִיב וְלֹא יָדַע אִישׁ אֶת קִבְרָתוֹ, וְהוּא טְמִיר מִכָּל טְמִירִין דְעֲלָמָא, וְדִינָא לָא שְׁלֻטָא בֵּיהּ, זַכָּאָה חוּלְקִיָּה דְמִשָּׁה.

תְּאֵנָא בְּהָאִי יוּמָא דְאוּרִייתָא מִתְעַטְרָא בֵּיהּ, מִתְעַטְרָא בְּכֻלָּא, בְּכָל אֵינוֹן פְּקוּדִין, בְּכָל אֵינוֹן גְּזָרִין וְעוֹנְשִׁין, בְּשַׁבְעִין עֲנָפִין דְנְהוּרָא דְזוּהֲרִין מִכָּל סְטָרָא וְסְטָרָא, מֵאֵן חָמִי עֲנָפִין דְנִפְקִין מִכָּל עֲנָפָא וְעֲנָפָא, חֲמִשָּׁה קְרִימִין בְּגוֹ אֵילָנָא, כְּלָהוּ עֲנָפִין בְּהוּ אַחֲדִין, מֵאֵן חָמִי אֵינוֹן תְּרַעִין דְמִתְפַתְּחִין בְּכָל סְטָר וְסְטָר, כְּלָהוּ מִזְדְּהֲרִין וְנְהֲרִין בְּהֵוּא נְהוּרָא דְנִפְקִי וְלֹא פְסִיק.

מתוק מדבש

יָדַע אִישׁ אֶת קִבְרָתוֹ כְּתִיב כִּי מֵה עֲתִיקָא קִדִּישָׁא טְמִירָא מִכָּל טְמִירִין וְלֹא יִדְעִין עֲלָאִין וְתַתְּאִין כְּמוֹ שְׁעִיקָא קִדִּישָׁא הוּא נִסְתַּר מִכָּל הַנִּסְתָּרִים וְלֹא יוֹדְעִים וּמְשִׁיגִים לוֹתוֹ הַעֲלוּנִים וְהַמְחַמְטִים, אוּף הֵכָא הָאִי נִשְׁמַתָּא דְאַתְטֻמְר בְּהָאִי רְצוֹן דְאַתְגַּלְיָא בְּשַׁעְתָּא דְצְלוֹתָא דְמִנְחָה דְשַׁבְתָּא אִף כַּאֵן נִשְׁמָה זוֹ שֶׁל מִשָּׁה שְׁנִטְמַנָּה בְּהִיכַל הַרְצוֹן הַזֶּה שְׁמַתְגַּלָּה בְּשַׁעַת תְּפִלַּת מִנְחָה שֶׁל שַׁבַּת עַל יְדֵי הַתְּגַלּוֹת רְצוֹן הַעֲלוּיִן כְּתִיב וְלֹא יָדַע אִישׁ אֶת קִבְרָתוֹ פִּי מִקּוֹם קְבוּרַת נִשְׁמָתוֹ, וְהוּא טְמִיר מִכָּל טְמִירִין דְעֲלָמָא וְנִשְׁמָתוֹ נִעְלַמַת יוֹתֵר מִכָּל הַנִּשְׁמָוֹת הַנִּעְלָמוֹת בְּעוֹלָם, וְדִינָא לָא שְׁלֻטָא בֵּיהּ וְאִין הִדִּין שׁוֹלֵט בּוֹ כֻּלָּל, זַכָּאָה חוּלְקִיָּה דְמִשָּׁה אֲשֶׁרֵי חִלְקוּ שֶׁל מִשָּׁה.

תְּאֵנָא בְּהָאִי יוּמָא דְאוּרִייתָא מִתְעַטְרָא בֵּיהּ לְמַדְנֵוּ כִּי צִיּוּם הַשַּׁבָּת שְׁהַתּוֹרָה שְׁהוּא סוּד הַתְּפִלָּה מִתְעַטְרַת צוֹ צַעֲטוֹת שְׁלִימוֹת, מִתְעַטְרָא בְּכֻלָּא הִרִי הִיא מִתְעַטְרַת וּמִשְׁתַּלְמַת צֻלָּ הַצְּחִינוֹת, וְהֵיִינוּ בְּכֻלָּא אֵינוֹן פְּקוּדִין צֻלָּ הַרְמ"ח מִנּוֹת עֲשִׂין הַמְּאִירוֹת מֵאֵד הַחֶסֶד וְשִׁס"ה לֹא תַעֲשִׂין הַמְּאִירוֹת מֵאֵד הַגְּבוּרָה, וְכֵן בְּכֻלָּא אֵינוֹן גְּזָרִין וְעוֹנְשִׁין צֻלָּ גוֹרוֹת דְרַבְּנֵן הַמְּאִירוֹת מֵאֵד הַמְּלָכוֹת וְעוֹנְשֵׁי הַדִּין שֶׁל הַתּוֹרָה הַמְּאִירִים מֵאֵד כַּחוֹת דִּינֵיהּ, וְכֵן מִתְעַטְרַת הַתּוֹרָה בְּשַׁבְעִין עֲנָפִין דְנְהוּרָא צַעֲטִים עֲנָפִים שֶׁל אוֹר שְׁהִם הַצַּעֲטִים פִּינִים לְתוֹרָה, דְזוּהֲרִין מִכָּל סְטָרָא וְסְטָרָא שְׁמֵאִירִים מִכָּל זֶד וְזֶד שֶׁל הַשַּׁשׁ קָלוֹת שְׁצו"ח כִּי כֻלָּ לְאֶחָד מֵהֶם לְצִדוֹ מֵאִיר צַעֲטִים פִּינִים, מֵאֵן חָמִי עֲנָפִין דְנִפְקִין מִכָּל עֲנָפָא וְעֲנָפָא מִי יוֹכֵל לְרַאוֹת אֶת עֲנָפֵי הָאוֹרוֹת הַיּוֹצֵאִים מִכָּל עֲנָף וְעֲנָף שֶׁל הַצַּעֲטִים עֲנָפִים, כִּי כֻלָּ לְאֶחָד וְלְאֶחָד מֵהַצַּעֲטִים כֻּלּוֹ מִמְּאֹת וְאַלְפִים אוֹרוֹת הַיּוֹצֵאִים מִמֶּנּוּ, חֲמִשָּׁה קְרִימִין בְּגוֹ אֵילָנָא חֲמִשָּׁה עֲנָפִין כֵּנֵגַד חֲמִשָּׁה חוּמְשֵׁי תּוֹרָה נִמְצְאִים צַחוּךְ הַאֵילָן הַעֲלוּיִן שֶׁל ז"ל שְׁהוּא הַתְּפִלָּה בְּפִי הַזֶּה עֲנָפִין בְּהוּ אַחֲדִין כֻלָּ הַעֲנָפִים נִאֲחִזִים צֵהֵם, מֵאֵן חָמִי אֵינוֹן תְּרַעִין דְמִתְפַתְּחִין בְּכָל סְטָר וְסְטָר מִי יוֹכֵל לְרַאוֹת וְלִהְשִׁיג אֲלוֹ הַשַּׁעֲרִים שְׁנִפְתַּחִים צִיּוּם הַשַּׁבָּת צֻלָּ קִלְפָה וְקִלְפָה מֵהַשַּׁשָּׁה קָלוֹת ד'ז"ל, בְּפִי הַזֶּה מִזְדְּהֲרִין וְנְהֲרִין בְּהֵוּא נְהוּרָא

קָל פְּרוֹזָא נְפִיק, אֲתַעְרוּ קְדִישֵׁי עֲלִיּוֹנִין, אֲתַעְרוּ עֲמָא קְדִישָׁא דְאַתְבַּחְרוּ
 לְעֵילָא וְתַתָּא, אֲתַעְרוּ חֲדוּתָא לְקַדְמוֹת מְאָרִיכוֹן, אֲתַעְרוּ בְּחֲדוּתָא
 שְׁלִימְתָא, אֲזִדְמְנוּ בְּתֵלַת חֲדוּן דְתֵלַת אֲבָהֶן, אֲזִדְמְנוּ לְקַדְמוֹת מְהִימְנוּתָא
 דְחֲדוּוּה דְכָל חֲדוּתָא, זַפְאָה חוּלְקִכוֹן יִשְׂרָאֵל קְדִישֵׁין בְּעֵלְמָא דִּין וּבְעֵלְמָא
 דְאַתִּי, דָּא הוּא יְרוּתָא לְכוּן מְפָל עַמִּים, וְעַל דָּא כְתִיב בֵּינִי וּבֵין בְּנֵי יִשְׂרָאֵל.
 אָמַר רַבִּי יְהוּדָה הֵכִי הוּא וְדָאי, וְעַל דָּא כְתִיב זְכוּר אֶת יוֹם הַשַּׁבָּת לְקַדְשׁוֹ,

מתוק מדבש

(ה"ג) דְנַפִּיק וְזָא פְּסִיק כּל אֵלּוּ הַשְּׁעָרִים וְזֵהרִים וּמֵאִירִים צָלוּר הַצִּינָה שְׁהוּא הֵנֵהר הַיּוֹלָא
 מֵהַחֲמָה וְאִינוּ פּוֹסֵק מֵלֵהשְׁפִיעַ, כּמ"ש וְהֵנֵהר יּוֹלָא מֵעֵדן, פִּי אֹר הַצִּינָה יּוֹלָא מֵהַחֲמָה,
 לְהַשְׁקוֹת אֶת הַגֶּן, פִּי אֶת זו"ן, וְאֵלּוּ הַשְּׁעָרִים הֵם חֲמָשִׁים שְׁעָרֵי צִינָה הַנִּפְתָּחִים צִוּם
 הַשַּׁבָּת, וְכֵל הַשְּׁעָרִים שֶׁכִּנְגַדָם צֵל הָעוֹלָמוֹת נִפְתָּחִים עִמָּהֶם לְהֵאִיר לְבַנֵּי יִשְׂרָאֵל, לִכְן כֵּל
 הַמְנוֹת הַנִּעֲשׂוֹת צִוּם הַשַּׁבָּת וְכֵל חִידוּשֵׁי הַתּוֹרָה הַמִּתְחַדְשִׁים שַׁבָּת, יֵשׁ צֵהֶם תּוֹסֶפֶת וַיִּתְרוֹן
 שֶׁל קְדוּשָׁה, כִּי קְדוּשַׁת הַיּוֹם גּוֹרֵמַת עֲלֵי הַתּוֹרָה וְהַמְנוֹת ע"י הַעֲטָרוֹת שֶׁהַתּוֹרָה מִתְעַטֶּרֶת
 בַּשַּׁבָּת.

קָל פְּרוֹזָא נְפִיק קוּל כְּרוּז יּוֹצֵא מִן הַשָּׁמַיִם וּמְכַרִּיז אֲתַעְרוּ קְדִישֵׁי עֲלִיּוֹנִין הַתְעוֹרְרוּ
 קְדוּשִׁים עֲלִיּוֹנִים שֶׁהֵם הַצְּדִיקִים, אֲתַעְרוּ עֲמָא קְדִישָׁא דְאַתְבַּחְרוּ לְעֵילָא וְתַתָּא וְכֵן
 הַתְעוֹרְרוּ עִם הַקְּדוּשׁ שֶׁנִּבְחָרוּ לְמַעַלָּה וּלְמַטָּה לְהִיּוֹת עִם הַנִּבְחָר, אֲתַעְרוּ חֲדוּתָא לְקַדְמוֹת
 מְאָרִיכוֹן תְּתַעוֹרְרוּ שִׁמְחָה שֶׁבְכֶם לִפְנֵי קוֹנֵיכֶם, (כְּדִי לְהַעֲלוֹת מִיַּיִן נוֹקְצִין אֵל הַמַּלְכוּת עַל יַד
 שִׁמְחָה שֶׁל מַטָּה), אֲתַעְרוּ בְּחֲדוּתָא שְׁלִימְתָא תְּתַעוֹרְרוּ בְּשִׁמְחָה שְׁלִימָה, (כְּדִי לְהַעֲלוֹת אֶת
 הַמַּלְכוּת לְהַשְׁמֵלֵס לְמַעֲלָה), אֲזִדְמְנוּ בְּתֵלַת חֲדוּן דְתֵלַת אֲבָהֶן הַזְּמִינוּ וְתַכִּינוּ עִצְמַכֶּם לְג'
 שִׁמְחוֹת שֶׁל ג' הָאֲבוֹת שֶׁהֵם הַשְּׁלֹשׁ סְעוּדוֹת שֶׁל שַׁבָּת, אֲזִדְמְנוּ לְקַדְמוֹת מְהִימְנוּתָא
 דְחֲדוּוּה דְכָל חֲדוּתָא הַזְּמִינוּ וְתַכִּינוּ עִצְמַכֶּם לְקַבֵּל מֵהַבִּינָה שֶׁפַּע הָאֲצִילוֹת שֶׁהִיא הַשִּׁמְחָה
 שֶׁל כֹּל הַשִּׁמְחוֹת, זַפְאָה חוּלְקִכוֹן יִשְׂרָאֵל קְדִישֵׁין בְּעֵלְמָא דִּין וּבְעֵלְמָא דְאַתִּי אֲשֵׁרִי
 חֲלַקְכֶם יִשְׂרָאֵל הַקְּדוּשִׁים בְּעוֹלָם הַזֶּה וּבְעוֹלָם הַבָּא שְׁזַכִּיתֶם לְקַבֵּל הָאֲרוֹת שֶׁל שַׁבָּת, דָּא
 הוּא יְרוּתָא לְכוּן מְפָל עַמִּים שַׁבָּת הִיא יְרוּשָׁה רַק לָכֶם מִכֹּל הָעַמִּים, וְעַל דָּא כְתִיב
 בֵּינִי וּבֵין בְּנֵי יִשְׂרָאֵל אוֹת הִיא לְעוֹלָם, וְאִין לְאוֹמוֹת הָעוֹלָם שׁוּם חֵלֶק בְּקְדוּשַׁת שַׁבָּת.

אָמַר רַבִּי יְהוּדָה לְרַצִּי שִׁמְעוּן הֵכִי הוּא וְדָאי כֵּן הוּא וְדָאי כֵּל הַמְצוּאֵר לְעֵיל, וְעַל
 דָּא כְתִיב וְעַל זֶה כְּמוֹן זְכוּר אֶת יוֹם הַשַּׁבָּת לְקַדְשׁוֹ פִּי זְכוּר אֶת יוֹם הַשַּׁבָּת
 שְׁהוּא ז"ל לְהַמְשִׁיךְ צו אֹר הַחֲמָה דֶּרֶךְ הַצִּינָה כְּדִי לְקַדְשׁוֹ צְמוּחִין עֲלֵאִין דְג"ר, וְכְתִיב

וּכְתִיב (ויקרא יב ב) קְדוֹשִׁים תִּהְיוּ בִּי קְדוֹשׁ אֲנִי יְהוָה, וּכְתִיב (ישעיה נח יג) וְקָרַאתָ לַשַּׁבָּת עֲנָג לְקְדוֹשׁ יְהוָה מְכַבֵּד.

תָּאנָא, בְּהַאי יוֹמָא כֹּל נִשְׁמַתְיָהוֹן דְּצַדִּיקַיָּא מְתַעֲדִינְן בְּתַפְנוּקֵי עֵתִיקָא קְדִישָׁא סְתִימָא דְכָל סְתִימִין, וְרוּחָא חֲדָא מְעַנּוּגָא דְהַהוּא עֵתִיקָא קְדִישָׁא מְתַפְשָׁטָא בְּכֻלְהוּ עֲלָמִין, וְסֻלְקָא וְנַחְתָּא וּמְתַפְשָׁטָא לְכֻלְהוּ בְּנֵי קְדִישִׁין, לְכֻלְהוּ נְטוּרֵי אוּרִייתָא, וְנִיחִין בְּנִיחָא שְׁלִים, וּמְתַנְשֵׁי מְפֻלְהוּ כֹּל רוּגְזִין כֹּל דִּינִין וְכֹל פּוּלְחָנִין קָשִׁין, הָדָא הוּא דְכְּתִיב (שם יד ג) בְּיוֹם הַנִּיחַ יְהוָה לָךְ מְעַצְבָּךְ וּמְרַגְזָךְ וּמֵן הָעֲבוּדָה הַקָּשָׁה, בְּגִינֵי כֶּךָ שְׁקִיל שַׁבְּתָא לְקַבֵּל אוּרִייתָא, וְכֹל דְנָטִיר שַׁבְּתָא כְּאֵילוּ נְטִיר אוּרִייתָא כְּלָא, וּכְתִיב (שם

מתוק מדבש

שְׁמַר הַקִּצֵּה לַצִּנִּי יִשְׂרָאֵל קְדוֹשִׁים תִּהְיוּ פִירוּשׁוֹ עַל יַד קְדוּשַׁת שַׁנַּת, בִּי קְדוֹשׁ אֲנִי יְהוָה הֵינּוּ ז"ל שְׁהוּא יוֹם הַשַּׁנַּת הַמִּתְקַדֵּשׁ מִג"ר, וּכְתִיב וְקָרַאתָ לַשַּׁבָּת עֲנָג שְׁמַמְשִׁין שִׁפְעַת מִן הַג"ר שֶׁהֵם סוּד חֲצִ"ד הַנִּרְמוּזוֹת צִמְלַת עֲנָג שֶׁהִיא ר"ת ע'דן נ'הר ג'ן, לְיוֹם הַשַּׁנַּת שְׁהוּא ז"ל, לְקְדוֹשׁ יְהוָה מְכַבֵּד פִּי לְיוֹם הַשַּׁנַּת שְׁקִדְשׁוֹ הַמְּקוּס תְּקַרָּא יוֹם מְכוּזָד, הֵרִי שְׁיוֹם הַשַּׁנַּת נִקְרָא קְדוֹשׁ ה', וּר"ל שְׁמַמְשִׁין לוֹ הַשִּׁפְעָה וְהַעֲטוּרוֹת מֵהַג"ר שֶׁצִּהֵם הוּא מִתְכַזֵּד.

תָּאנָא בְּהַאי יוֹמָא כֹּל נִשְׁמַתְיָהוֹן דְּצַדִּיקַיָּא לְמַדְנוּ שְׁבִיּוֹם הַשַּׁבָּת כֹּל נִשְׁמוֹת הַצַּדִּיקִים שֶׁהֵם נַחִים בְּג"ע הַעֲלִיּוֹן שֶׁבְּעוֹלָם הַבְּרִיאָה שֶׁשֵּׁם מְדוּר הַנִּשְׁמוֹת, כּוֹלֵן מְתַעֲדִינְן בְּתַפְנוּקֵי עֵתִיקָא קְדִישָׁא סְתִימָא דְכָל סְתִימִין מְתַעֲדוֹת שֶׁם בְּתַעֲנוּגִים שֶׁל עֵתִיקָא קְדִישָׁא שֶׁהוּא פְּרָצוּף הַסְתוּם מְכַל הַסְתוּמִים (כִּי הוּא סְמוּס וּמְלוּצֵשׁ מוֹךְ לוֹ"א שֶׁהֵם סְמוּמִים וּמְלוּצֵשִׁים מוֹךְ ז"ן) הַמְּאִיר אֵלֵיהֶן בְּאוּרֵי שֶׁל עוֹנַג הַשַּׁבָּת, וְרוּחָא חֲדָא מְעַנּוּגָא דְהַהוּא עֵתִיקָא קְדִישָׁא וְרוּחַ אֶחָד שֶׁנִּמְשָׁךְ מֵעוֹנַג שֶׁל עֵתִיקָא קְדִישָׁא לְגַן עֵדֵן הַעֲלִיּוֹן שֶׁהוּא הַנִּשְׁמָה יְתִירָה, מְתַפְשָׁטָא בְּכֻלְהוּ עֲלָמִין מְתַפְשֵׁט בְּכֹל הָעוֹלָמוֹת בִּי"ע, וְסֻלְקָא וְנַחְתָּא וּמְתַפְשָׁטָא לְכֻלְהוּ בְּנֵי קְדִישִׁין וְעוֹלָה וְיוֹרֵד בְּסוּד רְצוּא וְשׁוּב וּמְתַפְשֵׁט לְכֹל בְּנֵי יִשְׂרָאֵל הַקְדוּשִׁים, לְכֻלְהוּ נְטוּרֵי אוּרִייתָא לְכֹל שׁוּמְרֵי הַתּוֹרָה, וְנִיחִין בְּנִיחָא שְׁלִים וְנַחִים עִי"ז בְּמִנוּחָה שְׁלִימָה, וּמְתַנְשֵׁי מְפֻלְהוּ כֹּל רוּגְזִין וְנִשְׁכַּחִים מְכַל אֶחָד מֵהֶם כֹּל מִינֵי כַּעַס, כֹּל דִּינִין כֹּל מִינֵי הַתְּגַבְּרוֹת הַדִּינִים שֶׁל עֲצַב חוּלֵי וּמִיתָה, וְכֹל פּוּלְחָנִין קָשִׁין וְכֹל עֲבוּדוֹת קָשׁוֹת וְיִגְעוֹת מְלֹאכָה שֶׁל יְמוֹת הַחֹל, הָדָא הוּא דְכְּתִיב בְּיוֹם הַנִּיחַ יְהוָה לָךְ מְעַצְבָּךְ וּמְרַגְזָךְ מִן הַכַּעַס, וּמֵן הָעֲבוּדָה הַקָּשָׁה כְּפִשׁוּטוֹ, בְּגִינֵי כֶּךָ שְׁקִיל שַׁבְּתָא לְקַבֵּל אוּרִייתָא מִשׁוּם זֶה שֶׁקוֹלָה שַׁבָּת כְּנֶגֶד כֹּל הַתּוֹרָה, כִּי כְמוֹ שֶׁהַתּוֹרָה מוֹסֶפֶת רוּחַ קְדוֹשׁ לְגַר הַמְּקַבֵּל אוֹתָהּ, כֶּךָ הַשַּׁבָּת מוֹסֶפֶת רוּחַ קְדוֹשׁ לְהַנְכַס תַּחַת כְּנַפְיָהּ, וְכֹל דְנָטִיר שַׁבְּתָא כְּאֵילוּ

נו ב) אֲשֶׁרִי אָנוֹשׁ יַעֲשֶׂה זֹאת וּבֶן אָדָם יַחֲזִיק בָּהּ, שׁוֹמֵר שַׁבַּת מִחֻלְלוֹ, וְשׁוֹמֵר יָדוֹ מֵעֲשׂוֹת כָּל רָע, אֲשֶׁתִּמַּע דְּמָאן דְּנָטִיר שַׁבַּת כְּמָאן דְּנָטִיר אֲוֵרֵיתָא כּוּלָּהּ.

מתוק מדבש

נָטִיר אֲוֵרֵיתָא כּוּלָּא וְכֵן הַשׁוֹמֵר שַׁבַּת כְּאִילוֹ שׁוֹמֵר אֶת כָּל הַתּוֹרָה כּוּלָּהּ, וְכֵן אֲשֶׁרִי אָנוֹשׁ יַעֲשֶׂה זֹאת וּבֶן אָדָם יַחֲזִיק בָּהּ שׁוֹמֵר שַׁבַּת מִחֻלְלוֹ וְשׁוֹמֵר יָדוֹ מֵעֲשׂוֹת כָּל רָע, אֲשֶׁתִּמַּע מִכָּאן נִשְׁמַע דְּמָאן דְּנָטִיר שַׁבַּת כְּמָאן דְּנָטִיר אֲוֵרֵיתָא כּוּלָּהּ כִּי מִי שֶׁשׁוֹמֵר אֶת הַשַּׁבַּת נִחְשָׁב לוֹ כְּמִי שֶׁשׁוֹמֵר אֶת כָּל הַתּוֹרָה, שֶׁהִרִי הַכְּתוּב מִדְּמָה שׁוֹמֵר שַׁבַּת מִחֻלְלוֹ לְשׁוֹמֵר יָדוֹ מֵעֲשׂוֹת כָּל רָע, שֶׁהוּא אָדָם שֶׁשׁוֹמֵר עֲצָמוֹ מִלְּעֲבוֹר עַל כָּל עֲבִירוֹת שַׁבַּת, הִרִי שֶׁשְׁקוּלִים זֶה כְּזֶה. (רמ"ק ורל"ג ומק"מ לפי הארז"ל)

מאמר נשמה יתירה בשבת

(ד) וּבַהַי לַיְלִיאַ, הַאִי נְקוּדָה אֶתְפֹּשֵׁט נְהוֹרָהָא, וּפְרִישׁ גְּדַפּוּי עַל עֲלָמָא, וְכָל שְׁלִטוּנֵין אַחֲרֵינֵין מִתְעַבְרֵן, וּנְטִירוֹ אֲשַׁתְּפַח עַל עֲלָמָא.

וּכְדִין אֶתּוֹסֶף רוּחַ נְשָׁמָתָא בְּיִשְׂרָאֵל עַל פֶּל חַד וְחַד, וּבַהֲהִיא נְשָׁמָתָא יִתְרָא נְשִׁיין פֶּל עֲצָבָא וְחִימָתָא, וְלֹא אֲשַׁתְּפַח בַּר חֲדוּהָ לְעִילָא וְתַתָּא.

מתוק מדבש

"מאמר נשמה יתירה בשבת" ומבואר בו ענין תוספת הנשמה שזוכים לה ישראל הקדושים בליל שבת, ומקורה וזמן קבלתה בתפלת ליל שבת. ומבואר החיוב שיש לזהר מכל חטא ביותר ביום השבת, כדי שתתקיים בנו תוספת נשמה זו.

(מקור המאמר מועמק גדילוג מזהר פרשת ויקהל דף רד ע"א-ג, וצניאורינו מתוק מדבש כרך ח עמ' 93-95)

וּבַהַי לַיְלִיאַ הַאִי נְקוּדָה אֶתְפֹּשֵׁט נְהוֹרָהָא בְּלִיל שַׁבַּת קוּדֵשׁ מִתְפַּשֵּׁטת זֹה הַנְּקוּדָה שֶׁהִיא הַשְּׂכִינָה בְּאוֹרוֹתֶיהָ, וּפְרִישׁ גְּדַפּוּי עַל עֲלָמָא וּפּוֹרֶסֶת כְּנַפְיָה עַל הָעוֹלָם, כְּנַפְיָה הַיֵּינוּ מִחֲנוּתֶיהָ הַכְּלוּלִים עִמָּה הַמִּתְפַּשֵּׁטִים וּמִמְלָאִים אֶת הָעוֹלָם בְּסוּד הַתְּפַשֵּׁטוֹת סוּכַת שְׁלוֹם עַל יִשְׂרָאֵל, וְכָל שְׁלִטוּנֵין אַחֲרֵינֵין מִתְעַבְרֵן וְכָל שְׁלִיטַת מְלָאךְ מִט"ט שַׁר הָעוֹלָם הַשּׁוֹלֵט בִּימּוֹת הַחֹל עַל יַדֵי כַחוֹת הַתַּחְתּוֹנִים, וְעַל יַדֵי כַךְ שׁוֹלְטִים שְׂרֵי הָאוֹמוֹת, כּוֹלֵם מִתְעַבְרִים וּמִתְבַּטְלִים לְכַן אֵין הַחִיצוֹנִים שׁוֹלְטִים בְּשַׁבַּת, וּנְטִירוֹ אֲשַׁתְּפַח עַל עֲלָמָא וְשִׁמְרָה נִמְצָאת עַל הָעוֹלָם כִּי הַשְּׂכִינָה שׁוֹמֵרַת אֶת בְּנֵי יִשְׂרָאֵל.

וּכְדִין וְאִז כִּשְׁהַשְּׂכִינָה מִתְפַּשֵּׁטת בְּאוֹרוֹתֶיהָ, עַל יַדֵי זֶה נְטִירוֹת וּמִזְדַּכְכִים הָאוֹרִים שֶׁל זֶה הָעוֹלָם, אֶתּוֹסֶף רוּחַ נְשָׁמָתָא בְּיִשְׂרָאֵל עַל פֶּל חַד וְחַד נְתוּסָף רוּחַ שֶׁל נְשָׁמָה יִתְרָה לְכָל אֶחָד וְאֶחָד מִיִּשְׂרָאֵל, כִּי כִבֵּר רָאוּי אוֹר הָעוֹלָם שִׁיתְפַּשֵּׁט בּוֹ נְשָׁמָה חֲדָשָׁה טְהוּרָה מִהַשְּׂכִינָה שְׁשׁוֹרָשָׁה בְּמִדַּת הַבִּינָה, וּבַהֲהִיא נְשָׁמָתָא יִתְרָא נְשִׁיין פֶּל עֲצָבָא וְחִימָתָא וּבְנִשְׁמָה הַיִּתְרָה הִיא נִשְׁכָּחִים מִבְּנֵי יִשְׂרָאֵל כֹּל מִינֵי עֲצָבוֹת וְכַעַס שֶׁהֵם מִצַּד הַקְּלִיפּוֹת, כִּי הַנְּשָׁמָה שֶׁמִּבְּינָה מְסוּגֶלֶת לְשִׁמְחָה אֶת הָאָדָם וְלֹהֲעֵבִיר מִמֶּנּוּ כֹל מִינֵי דַאגָּה וּיְגוּן, וְלֹא אֲשַׁתְּפַח בַּר חֲדוּהָ לְעִילָא וְתַתָּא וְלֹא נִמְצָא אֶלָּא שִׁמְחָה לְמַעֲלָה בְּעוֹלְמוֹת הָעֲלִיוֹנִים וְלִמְטָה בְּעוֹלָם הַזֶּה.

וְעַי' צַעֲהָ"כ (דף סח טור ד') שְׁכַתָּה, כִּי צִלִּיל שַׁנַּת צָהָה לְאִדָּס תּוֹסַפַּת נַפְשָׁה צַעַת קְצֵלַת הַשַּׁנַּת, וְתוֹסַפַּת הָרוּחַ צַעַת אֲמִירַת צְרוּךְ, וְתוֹסַפַּת הַנְּשָׁמָה צַעַת אֲמִירַת וּפְרוּס עֲלֵינוּ סוּכַת שְׁלוֹמֵךְ, וְכָל ג' תּוֹסַפַּת אֵלּוּ הֵם צָאוֹת מֵאֵד הַמְּלָכוֹת שׁוֹמֵן עֲלֵייתָהּ הִיא צִלִּיל שַׁנַּת.

דִּהְיֹהוּא רוּחָא דְנַחֲתִית וְאַתּוֹסָף בְּבִנְי עֲלֵמָא, פֶּד נַחֲתִית אַתְסָחִי בְּבוֹסְמִין דְגַנְתָּא
דְעַדְן, וְנַחֲתִית וְשָׂרָא עַל עֲמָא קְדִישָׁא, זְפֵאִין אֵינוֹן פֶּד הָאִי רוּחָא
אַתְעָר.

בְּהֵי־הִיא שְׁעָתָא דִּהְיֹהוּא רוּחָא נַחֲתִית, נַחֲתִין עֲמָה לָגוּ גַנְתָּא דְעַדְן שְׁתִּין
רְתִיכִין, מִתְעַטְרִין לְשִׁית סְטָרִין, וְכֵד מְטִי לְגַנְתָּא דְעַדְן, פְּדִין כֹּל
אֵינוֹן רוּחִין וְנִשְׁמָתִין דְגַנְתָּא דְעַדְן, כִּלְהוּ מִתְעַטְרִי בְּהֵי־הוּא רוּחָא, וְכְרוּזָא
קְרִי וְאָמַר, זְפֵאִין אַתּוֹן יִשְׂרָאֵל עֲמָא קְדִישָׁא, דְרַעוּתָא דְמָאֲרִיכוֹן אַתְעָר
לְגַבְיִכוֹ.

רְזָא דְרִזִּין לִידְעֵי חֲכָמָתָא, זְפֵאִין אֵינוֹן פֶּד הָאִי רוּחָא אַתְעָר, הָאִי רוּחָא
אֵיהוּ אַתְפְּשֻׁטוּתָא דְהָאִי נְקוּדָה, וְנַפְקָא מִיְנָה וְאַתְפְּשֻׁטָא בְּעֲלֵמָא, וְהֵהוּא

מתוק מדבש

וּמוֹסִיף וְאִמַר דִּהְיֹהוּא רוּחָא דְנַחֲתִית וְאַתּוֹסָף בְּבִנְי עֲלֵמָא כִּי זֶה הַרוּחַ הַיּוֹרֵד וְנִתּוֹסֵף
בְּבִנְי הָעוֹלָם הוּא רוּחִנִי מֵאֵד, לִכֵּן פֶּד נַחֲתִית אַתְסָחִי בְּבוֹסְמִין דְגַנְתָּא דְעַדְן
כְּשִׁיורֵד מִתְרַחֵץ בְּרִיחַ בְּשָׁמֵי הַגֶּן עֵדֶן וְעַל יְדֵי זֶה הוּא מִתְעַבֵּה קֶצֶת כְּדִי שִׁיכֹל לְשֵׁרוֹת עַל
הַנֶּפֶשׁ בַּגּוֹף אֲדָם הַתַּחְתּוֹן, וְנַחֲתִית וְשָׂרָא עַל עֲמָא קְדִישָׁא וִיורֵד וְשׁוֹרֵה עַל עִם הַקְּדוּשׁ.

וְאִמַר כִּי (ה"ג נד"ר) בְּהֵי־הִיא שְׁעָתָא דִּהְיֹהוּא רוּחָא נַחֲתִית בְּשַׁעָה הַהִיא כְּשִׁיורֵד רוּחַ הַזֶּה
מֵעוֹלָם הָאֲצִילוֹת, נַחֲתִין עֲמָה לָגוּ גַנְתָּא דְעַדְן שְׁתִּין רְתִיכִין יוֹרְדוֹת עִמוֹ לַגֶּן
עֵדֶן שְׁשִׁים מֵרַכְבוֹת, מִתְעַטְרִין לְשִׁית סְטָרִין שֶׁהֵם מִתְעַטְרוֹת וּמִתְפַּשְׁטוֹת בְּשַׁעָה הַיְכָלוֹת
שֶׁבְשַׁעָה צַדִּים שֶׁל הַגֶּן עֵדֶן שֶׁהַצְּדִיקִים שׁוֹכְנִים בָּהֶם, וְכֵד מְטִי לְגַנְתָּא דְעַדְן וְכִשְׁמַגִּיעוֹת
לַגֶּן עֵדֶן, פְּדִין כֹּל אֵינוֹן רוּחִין וְנִשְׁמָתִין דְגַנְתָּא דְעַדְן כִּלְהוּ מִתְעַטְרִי בְּהֵי־הוּא רוּחָא
אִז כֹּל אוֹתָם הַרוּחוֹת וְהַנִּשְׁמוֹת שֶׁבָּגֶן עֵדֶן כּוֹלָם מִתְעַטְרִים בְּרוּחַ הַהוּא, וְכְרוּזָא קְרִי וְאָמַר
זְפֵאִין אַתּוֹן יִשְׂרָאֵל עֲמָא קְדִישָׁא וְכְרוּז קוֹרָא וְאוֹמַר אֲשֶׁרִיכֶם יִשְׂרָאֵל עִם הַקְּדוּשׁ דְרַעוּתָא
דְמָאֲרִיכוֹן אַתְעָר לְגַבְיִכוֹ שְׂרָצוֹן קוֹנִיכֶם מִתְעוֹרֵר אֲלֵיכֶם מֵאֲלֵיו בְּלֹא שְׁתַּעֲלוּ וְתַעוֹרְרוּ
דְבַר, כִּי קְדוּשַׁת שַׁבַּת מִתְעוֹרֵרֶת מִלְּמַעְלָה מֵעַצְמָה לְקַדֵּשׁ אֶת יִשְׂרָאֵל.

רְזָא דְרִזִּין לִידְעֵי חֲכָמָתָא יֵשׁ כַּאֲן סוּדִי סוּדוֹת לְהַיּוֹדְעִים חֲכַמַת הַנִּסְתֵּר, לִכֵּן זְפֵאִין אֵינוֹן
פֶּד הָאִי רוּחָא אַתְעָר אֲשֶׁרִי לְבִנְי יִשְׂרָאֵל כְּשׁוֹה הַרוּחַ הַכּוֹלֵל אֶת תּוֹסַפַּת הַנֶּרֶץ
מִתְעוֹרֵר לְבוֹא לְבִנְי יִשְׂרָאֵל בְּלִיל שַׁבַּת קוֹדֵשׁ, כִּי הָאִי רוּחָא אֵיהוּ אַתְפְּשֻׁטוּתָא דְהָאִי
נְקוּדָה רוּחַ הַזֶּה הוּא הַתְּפַשְׁטוֹת שֶׁל זֶה הַנְּקוּדָה שֶׁהִיא הַשְּׂכִינָה, וְנַפְקָא מִיְנָה וְאַתְפְּשֻׁטָא
בְּעֲלֵמָא וְיוֹצֵא מִמֶּנָּה וּמִתְפַּשֵׁט בְּעוֹלָם, וְאוֹיֵר הָעוֹלָם מִמֶּשׁ מִתְמַלֵּא מִהַתְּפַשְׁטוֹת הַזֶּה, וְהֵהוּא
הוּי רְזָא שַׁבַּת דְשָׂרָא לְתַתָּא וְזֶה הַרוּחַ הוּא סוּד הַשַּׁבַּת הַשּׁוֹרֵה לְמַטָּה

הוּי רְזָא דְשַׁבַּת דְּיִשְׂרָאֵל לְתַתָּא, וְעַל דָּא כְּתִיב בֵּיהּ שְׁמִירָה, (שמות לא יז) וְשָׁמְרוּ
 בְּנֵי יִשְׂרָאֵל אֶת הַשַּׁבָּת, וְהָא אוֹקְמוּהָ, שַׁבַּת לָא כְּתִיב, אֶלְא אֶת הַשַּׁבָּת,
 לְאַסְגָּאָה הֵהוּא רִוְחָא דְשָׂרִי עַל פְּלָא, וְאַצְטְרִיף לְנִטְרָא לֵיהּ, הוֹאִיל וְקִימָא
 עֲמִיה דְּבַר נֶשׁ, וְעַל דָּא כְּתִיב (ישעיה נז ב) כָּל שׁוֹמֵר שַׁבַּת מִחֻלָּו.

בְּהַאי רְזָא אֵית רְזָא אַחְרָא, הַאי רִוְחָא אַתְהֵינִי בְּהַאי יוֹמָא מִהֲנַאוּתֵן דְּיִשְׂרָאֵל
 וַיַּעֲנוּגָא דְּלַהוֹן, וּבְגִין דָּא בְּעֵי לְמִיָּהֵב לֵיהּ עֲנוּגָא בְּמִיכְלָא וּבְמִשְׁתָּא
 תְּלַת זְמַנִּין, בְּתַלְתַּת סְעוּדַתֵּינִי דְּתַלְתַּת דְּרַגִּי מְהֵימְנוּתָא, כְּמָה דְּאוֹקְמוּהָ, וְהַאי

מתוק מדבש

על כל אחד ואחד מישראל כפי הכנתו, וְעַל דָּא כְּתִיב בֵּיהּ שְׁמִירָה ועל כן כתוב בו
 שמירה שהיא מצד השכינה, דכתיב וְשָׁמְרוּ בְּנֵי יִשְׂרָאֵל אֶת הַשַּׁבָּת, וְהָא אוֹקְמוּהָ וכבר
 ביארוהו חברים כי שַׁבַּת לָא כְּתִיב בלא מלת את, שאז היה משמע שנאמר רק על עצם
 השכינה בהיותה באצילות, אֶלְא "אֶת" הַשַּׁבָּת פי' הטפל לשבת, והיינו לְאַסְגָּאָה הֵהוּא
 רִוְחָא דְשָׂרִי עַל פְּלָא לרבות את רוח ההוא השורה על כל העולם למטה, וְאַצְטְרִיף
 לְנִטְרָא לֵיהּ וצריך לשמור אותו מכל חטא ועון שלא יסתלק ממנו, הוֹאִיל וְקִימָא עֲמִיה
 דְּבַר נֶשׁ הוֹאִיל והוא נמצא עם האדם, וְעַל דָּא כְּתִיב ועל זה כתוב כָּל שׁוֹמֵר שַׁבַּת
 מִחֻלָּו שהוא לשון חלל וריק, והיינו כי קדושת השבת הממלאה את האדם צריך לשומרה
 שלא תסתלק ממנו, שאם תסתלק ממנו ישאר מקומה חלל וריק, ואז תשרה הקליפה במקומה.
 והנה אם היתה קדושת השבת קדושה שאינה קשה להמצא, היה ניחא, אמנם קדושת זו
 לולי רחמי ה' שריחם על עמו, לא יעלה על הדעת שתהיה קדושת השבת משתרבת ויורדת
 מעולם האצילות לעולם הזה להתלבש בגוף אדם גשמי, לכן לפחות יזהר האדם שלא תסתלק
 ממנו בסיבת איזה חטא ועון. (רמ"ק ושע"ר ומפרשים)

בְּהַאי רְזָא אֵית רְזָא אַחְרָא בסוד זה שלמדנו שהרוח מתפשט מהשכינה שבאצילות בסוד
 נשמה יתירה, יש עוד סוד אחר, והוא כי הַאי רִוְחָא אַתְהֵינִי בְּהַאי יוֹמָא מִהֲנַאוּתֵן
 דְּיִשְׂרָאֵל וַיַּעֲנוּגָא דְּלַהוֹן זה הרוח המתלבש בגוף האדם נהנה ביום השבת מהנאתן של
 ישראל ומהתענוג שהגוף נהנה ממנו, וּבְגִין דָּא בְּעֵי לְמִיָּהֵב לֵיהּ עֲנוּגָא בְּמִיכְלָא
 וּבְמִשְׁתָּא תְּלַת זְמַנִּין ובשביל זה צריך לתת לו עונג במאכל ובמשתה שלש פעמים
 בשבת, בְּתַלְתַּת סְעוּדַתֵּינִי דְּתַלְתַּת דְּרַגִּי מְהֵימְנוּתָא בשלש סעודות שהם כנגד שלשה פרצופי
 האצילות הנקראים אמונה (שהס "א"ו ח"א ומלכות), כְּמָה דְּאוֹקְמוּהָ כמו שלמדנו בפרשת
 יתרו (דף פח ע"ג, המועתק לעיל ג') המאמרים הראשונים, ועיין שם שזיארנו כי שלש סעודות של
 שבת הם כנגד השפע והסעודה ש"א ח"ו ח"א ומלכות מקבלים מפרצופים שלמעלה מהם כל אחד זומנו,
 וְהַאי נְטִיל חֻדְוָה וְעֲנוּגָא בְּאֵינוֹן סְעוּדַתֵּי דְּיִשְׂרָאֵל וזה הרוח מקבל שמחה ותענוג
 באלו הסעודות של ישראל, כי תענוג הנשמה הוא כשיעשה האדם בגשמי דבר

נָטִיל חֲדוּהָ וְעִנּוּגָא בְּאִינוּן סְעוּדַתֵּי דִישְׁרָאֵל, זְפָאָה חוּלְקִיָּה מֵאֵן דְּאֶהְיֵי לִיָּה
וּמְעַנְג לִיָּה בְּהַאי יוּמָא.

פְּתִיב וַיִּנְפֹּשׁ, וְאוּקְמוּהּ, וּוּי נָפֵשׁ דְּאַבְדָּת, וְשִׁפִּיר אִיהוּ, אַבְּל אִי הָכִי וּוּי
גּוּפָא אַצְטְרִיף לְמִימְר, דְּמַנְיָה אַבְדָּת נָפֵשׁ.

אַבְּל רְזָא דְמַלְהָ, בְּבַר נֶשׁ אִית נָפֵשׁ דְּנִטְלָא וּמְשִׁיף לְגַבְיָה לְהַאי רוּחָא
מְעַרְב שֶׁבֶת, וְהַהוּא רוּחָא שְׂרִיא בְּגוּוּה דְהַהִיא נָפֵשׁ, וְדִיִּירָא בְּהָ פֶּל
יוּמָא דְשֶׁבֶתָא, וּכְדִין הַהוּא נָפֵשׁ יִתִּירָה בְּרַבּוּיָא וְתוּעֲלָתָא יִתִּיר מִמָּה דְהַהוּא,
וְעַל דָּא תְּנִינָן, פֶּל נִפְשָׁאן דִּישְׁרָאֵל מִתְעַטְרָן בְּיוּמָא דְשֶׁבֶתָא, וְעַטְרָא דְלַהוּן
דְשְׂרִיא הַאי רוּחָא בְּגוּוּיָהוּ, פִּינָן דְנִפְק שֶׁבֶתָא, וְהַהוּא רוּחָא סְלָקָא לְעִילָא,
פְּדִין וּוּי לְנָפֵשׁ דְאַבְדָּת מַה דְאַבְדָּת, אַבְדָּת הַהוּא עַטְרָא עֲלָאָה, וְהַהוּא
חִילָא קְדִישָׁא דְהַהוּא בְּהָ, וְדָא הוּא וַיִּנְפֹּשׁ, וּוּי נָפֵשׁ דְאַבְדָּת מַה דְאַבְדָּת.

מתוק מדבש

המורה על הרוחני, זְפָאָה חוּלְקִיָּה מֵאֵן דְּאֶהְיֵי לִיָּה וּמְעַנְג לִיָּה בְּהַאי יוּמָא אִשְׁרִי
חִלְקוּ מִי שְׁמַהנָה אוֹתוֹ וּמְעַנְג אוֹתוֹ בְּיוֹם הַשַּׁבָּת.

פְּתִיב וַיִּנְפֹּשׁ, וְאוּקְמוּהּ וּפִירְשׁוּ חז"ל בְּמִס' בִּיצָה דָּף טז ע"א, וּוּי נָפֵשׁ דְאַבְדָּת אוּי
עַל הַנֶּפֶשׁ שְׁנַאבְדָּה, וְשִׁפִּיר אִיהוּ וּפִיפָּה פִירְשׁוּ, אַבְּל אִי הָכִי וּוּי גּוּפָא אַצְטְרִיף
לְמִימְר אַבְּל אִם כֵּן הִיָּה צְרִיךְ לוֹמַר אוּי לַהֲגוּף דְמַנְיָה אַבְדָּת נָפֵשׁ כִּי מִמְנוּ נַאבְדָּה
תּוֹסַפַּת הַנֶּפֶשׁ שֶׁקֵּבַל בְּעַרְב שַׁבָּת.

אַבְּל רְזָא דְמַלְהָ אַבְּל סוּד הַדְּבַר הוּא, כִּי בְּבַר נֶשׁ אִית נָפֵשׁ יֵשׁ בְּאִדָּם נֶפֶשׁ שְׁנַמְצָאָת
תְּמִיד בְּגוּף הָאָדָם, דְּנִטְלָא וּמְשִׁיף לְגַבְיָה לְהַאי רוּחָא מְעַרְב שֶׁבֶת שֶׁהִיא מִקְבֵּלַת
וּמוֹשַׁכַּת אֵלֶיהָ אֵת הָרוּחַ מְעַרְב שַׁבָּת, וְהַהוּא רוּחָא שְׂרִיא בְּגוּוּה דְהַהִיא נָפֵשׁ וְדִיִּירָא
בְּהָ פֶּל יוּמָא דְשֶׁבֶתָא וְזֶה הָרוּחַ שׁוֹרָה בְּתוֹךְ הַנֶּפֶשׁ וּדְרַ בְּתוֹכָהּ כֹּל יוֹם הַשַּׁבָּת, כִּי הָרוּחַ
צְרִיךְ כֹּסֵא לְשׁוֹרֹת עֲלָיו, וּכְדִין הַהוּא נָפֵשׁ, יִתִּירָה בְּרַבּוּיָא וְתוּעֲלָתָא יִתִּיר מִמָּה דְהַהוּא
וְאוּ נַעֲשִׂית נֶפֶשׁ הַהִיא יִתִּירָה, בְּרַבּוּי אוֹר וְתוּעֲלַת יוֹתֵר מִמָּה שֶׁהִיתָה בִּימוֹת הַחוּל, וְעַל דָּא
תְּנִינָן וְעַל זֶה לְמַדְנּוּ כִּי פֶּל נִפְשָׁאן דִּישְׁרָאֵל מִתְעַטְרָן בְּיוּמָא דְשֶׁבֶתָא כֹּל נֶפֶשׁוֹת
יִשְׂרָאֵל מִתְעַטְרוֹת בְּיוֹם הַשַּׁבָּת, וְעַטְרָא דְלַהוּן דְשְׂרִיא הַאי רוּחָא בְּגוּוּיָהוּ וְהַעֲטָרָה
שֶׁלָּהֶם הִיא זֶה הָרוּחַ שׁוֹרָה בְּתוֹכָן, פִּינָן דְנִפְק שֶׁבֶתָא וְהַהוּא רוּחָא סְלָקָא לְעִילָא
כִּיּוֹן שְׁיוּצָאָת הַשַּׁבָּת וְזֶה הָרוּחַ עוֹלָה לְמַעְלָה, פְּדִין וּוּי לְנָפֵשׁ דְאַבְדָּת מַה דְאַבְדָּת אוּ
אוּי לְנֶפֶשׁ שְׁאבְדָּה מַה שְׁאבְדָּה, כִּי הִיא מִרְגַּשַׁת אֵת הָאבְדָּה, מַה שְׁאִין הַגּוּף מִרְגִּישׁ כֹּל
כֵּךְ, אַבְדָּת הַהוּא עַטְרָא עֲלָאָה וְהַהוּא חִילָא קְדִישָׁא דְהַהוּא בְּהָ הַנֶּפֶשׁ אַבְדָּה אוֹתָהּ
הַעֲטָרָה הַעֲלִינָהּ, וְאוֹתוֹ הַכַּח הַקְּדוּשׁ שֶׁהִיָּה בְּהָ, וְדָא הוּא וְזֶהוּ כּוֹנֵת הַפְּסוּק, וַיִּנְפֹּשׁ, וּוּי
נָפֵשׁ דְאַבְדָּת מַה דְאַבְדָּת אוּי לַה לְהַנֶּפֶשׁ שְׁאבְדָּה מַה שְׁאבְדָּה, וְלִכֵּן לֹא הִיָּה יִכּוֹל לְכַתּוּב
אוּי לְגוּף, כִּי הָאבְדָּה הִיא לְנֶפֶשׁ הָאָדָם. (מ"ק וּמְפָרְסִיט)

מאמר חובת הזהירות מחלול שבת

(ה) וּבְגִין כֶּן אֲזַהְרוּתָא לְבַר נֶשׁ, דְּהָא מְתַעֲטָרָא בְּעֵטְרָא קְדִישָׁא דְלַעֲיִלָּא, דְּלֵא יְפוּק מִיַּנְיָה, דְּאִי יְפוּק מִיַּנְיָה, קָא מְחַלֵּל שְׁבֻתָּא, בִּידוּי, בְּעֵבִידְתָּא כְּמָה דְּאוּקִימָנָא, בְּרַגְלוּי, לְמַהֲךָ לְבַר מְתָרִי אֶלְפִין אֲמִין, כֹּל אֶלִּין חֲלוּלָא דְשְׁבֻתָּא אִיהוּ.

מתוק מדבש

”מאמר חובת הזהירות מחלול שבת” ומבואר בו כי בחלול שבת פוגם האדם במלכות חו”, ועל כן יש לאדם להשגיח על פיו שלא ידבר דברי חול, ועל ידיו שלא לעשות מלאכת חול, ועל רגליו שלא לצאת מחוץ לתחום.

(מקור המאמר זוהר פרשת ויקהל דף רז ע”א, וצניאורינו ממוק מדבש כרך ח עמ’ שזו)

וּבְגִין כֶּן ולפי שעל ידי חלול שבת פוגם האדם במלכות, לכן אֲזַהְרוּתָא לְבַר נֶשׁ אזהרה היא לאדם דְּהָא מְתַעֲטָרָא בְּעֵטְרָא קְדִישָׁא דְלַעֲיִלָּא דְּלֵא יְפוּק מִיַּנְיָה שהוא מתעטר בעטרה הקדושה שלמעלה, שהיא תוספת נשמה יתירה של שבת שבאה ויורדת ממלכות, שלא יצא ממנה על ידי חלול שבת, (ה”ג נד”א) בְּגִין כֶּן מֵאֵן דִּיפּוּק מְפוּמִּיָּה מְלוּלָא דְחוּל, קָא מְחַלֵּל שְׁבֻתָּא לפיכך מי שיוצא מפיו דבור של חול הרי הוא מחלל את השבת, וכן בִּידוּי בְּעֵבִידְתָּא כְּמָה דְּאוּקִימָנָא יזהר בידיו שלא לעשות מלאכת חול כמו שביארנו, וכן בְּרַגְלוּי לְמַהֲךָ לְבַר מְתָרִי אֶלְפִין אֲמִין יזהר ברגליו שלא ללכת חוץ משני אלפים אמות, כי כֹּל אֶלִּין חֲלוּלָא דְשְׁבֻתָּא אִיהוּ כל אלו הם בכלל חלול שבת. פוגמים במלכות.

מאמר שכר המענג את השבת

(1) הֵהוּא רוּחָא עֲלָאָה דְנַחֲתִית עֲלֵיהּ דְבַר נֶשׁ בְּחֵדוֹ, וְחֵדִי לְנַפְשִׁיהּ, פְּדִין קַיִמָא נַפְשָׁא דְבַר נֶשׁ פְּגוּוּנָא דְעֲלֵמָא דְאֲתִי, דְזִמִּין לְאַתְהֵנְאָה מְנִיהּ, פְּמָה דְבַר נֶשׁ אֲהֵנִי לְהֵאִי רוּחָא בְּעֲלֵמָא דָּא, הֵכִי הֵהוּא רוּחָא אֲהֵנִי לִיהּ לְבַר נֶשׁ לְעֲלֵמָא דְאֲתִי, דְכַתִּיב (ישעיה נח יד) אֲזַ תִּתְעַנֵּג עַל יְהוָה וְגוֹ', וְכַתִּיב וְהִשְׁפִּיעַ בְּצַחְצְחוֹת נַפְשֶׁךָ, פְּמָה דְבַר נֶשׁ רְוִי לְהֵהוּא עֲנוּגָא וְאֲהֵנִי לִיהּ, הֵכִי נְמִי אִיהוּ רְוִי לִיהּ לְעֲלֵמָא דְאֲתִי. פְּדִין פַּד בַּר נֶשׁ זְכִי וְאֲשְׁלִים שְׁלִימוֹ דִּיקְרָא דְשִׁבְתָּא פְּדִקְאֲמָרְו, קְדָשָׁא בְּרִיךְ הוּא קְאֲרִי עֲלֵיהּ, וְאָמַר (שם מט ג) וַיֹּאמֶר לִי עַבְדִּי אֲתָה יִשְׂרָאֵל אֲשֶׁר בְּךָ אֶתְפָּאֵר.

מתוק מדבש

"מאמר שכר המענג את השבת" ומבואר בו כי בהארת תוספת הנשמה יתירה בנשמת האדם בשבת, אז נשמתו טועמת כבר בעולם הזה טעם כעין עולם הבא, ואמר עוד כי כפי שהאדם מענג את תוספת נשמתו בעולם הזה על ידי קיום מצות עונג שבת, כך תוספת הנשמה הזאת מהנה את האדם להשפיע לו עונג בגן עדן ובעולם הבא, ועוד זוכה המכבד את השבת שהקב"ה קורא עליו "עבד נאמן".

(מקור המאמר זוהר פרשת ויקהל דף רט ע"א, וצילורינו מתוך מדצט כרך ח עמ' טז-טז)

ואמר כי הֵהוּא רוּחָא עֲלָאָה דְנַחֲתִית עֲלֵיהּ דְבַר נֶשׁ בְּחֵדוֹ, וְחֵדִי לְנַפְשִׁיהּ אותו תוספת רוח העליון שיורד על האדם בשבת בשמחה ומשמח את נפשו, פְּדִין קַיִמָא נַפְשָׁא דְבַר נֶשׁ פְּגוּוּנָא דְעֲלֵמָא דְאֲתִי אז קיימת נפשו של האדם כעין של עולם הבא, כי בשבת נהנית נפש האדם הנאה גדולה מהנשמה יתירה, שהיא כעין אותו העונג דְזִמִּין לְאַתְהֵנְאָה מְנִיהּ שנפשו עתידה ליהנות ממנו, כי פְּמָה דְבַר נֶשׁ אֲהֵנִי לְהֵאִי רוּחָא בְּעֲלֵמָא דָּא כמו שהאדם היה מהנה לזה הרוח בעולם הזה, על ידי קיום מצות עונג שבת, הֵכִי הֵהוּא רוּחָא אֲהֵנִי לִיהּ לְבַר נֶשׁ לְעֲלֵמָא דְאֲתִי כך זה הרוח מהנה את האדם ומשפיע לו עונג לעולם הבא, כי שכר עונג שבת הוא העונג בגן עדן, דְכַתִּיב על המענג את השבת אֲזַ תִּתְעַנֵּג עַל יְהוָה וְגוֹ' פִּי שִׁתְעַנֵּג עֲנוּג רוּחִי בְּגֵן עֵדֶן, וְכַתִּיב על מי שמשביע את נפש העני, שִׁשְׁכְרוּ יִהְיֶה וְהִשְׁפִּיעַ בְּצַחְצְחוֹת נַפְשֶׁךָ שהקב"ה ישיביע באורות עליונים את נפשך, כמו כן על ידי שמענג את השבת ישיביע הקב"ה את נפשו באורות עליונים, כי פְּמָה דְבַר נֶשׁ רְוִי לְהֵהוּא עֲנוּגָא וְאֲהֵנִי לִיהּ כמו שהאדם משביע את עונג ההוא דהיינו את הנשמה היתירה של שבת ומהנה אותה בעונג שבת, הֵכִי נְמִי אִיהוּ רְוִי לִיהּ לְעֲלֵמָא דְאֲתִי כמו כן הנשמה היתירה תשביע אותו בתענוגים עליונים לעולם הבא. פְּדִין פַּד בַּר נֶשׁ זְכִי וְאֲשְׁלִים שְׁלִימוֹ דִּיקְרָא דְשִׁבְתָּא פְּדִקְאֲמָרְו אז כשהאדם זוכה והשלים בשלימות את כבוד השבת כמו שאמרנו, קְדָשָׁא בְּרִיךְ הוּא קְאֲרִי עֲלֵיהּ וְאָמַר הקב"ה קורא עליו ואומר בשבחו, כמ"ש וַיֹּאמֶר לִי עַבְדִּי אֲתָה יִשְׂרָאֵל אֲשֶׁר בְּךָ אֶתְפָּאֵר אני אתפאר בך כאדון המתפאר בעבדו הנאמן. (רמ"ק ומפרשים)

מאמר קידוש ליל שבת ויום שבת

(ז) וּבְעֵי בַר נֶשׁ לְמִסְהַד סְהַדוֹתָא דָּא, בְּחֻדְוָה בְּרַעוּתָא דְלַבָּא, לְאַסְהַדָּא קַמֵּי מְאָרִיָּה דְמְהִימְנוּתָא, וְכָל מֵאן דִּי־סְהִיד דָּא, וְיִשְׁוֵי לְבִיָּה וְרַעוּתִיהָ לְדָא, מְכַפֵּר עַל כָּל חוּבוּי.

בְּרוּךְ אַתָּה ה' אֱלֹהֵינוּ מֶלֶךְ הָעוֹלָם אֲשֶׁר קִדְּשָׁנוּ בְּמִצְוֹתָיו וְרָצָה בְּנוֹ וְכוּ', הָאֵי קִידוּשָׁא אִיהוּ בְּחַד מִתְקַלָּא לְקַבַּל סְהַדוֹתָא דְמְהִימְנוּתָא, וְאִינוּן תְּלַתִּין וַחֲמִשׁ תִּיבִין אַחֲרָנִין כְּמָה דְאִית בּוּיכְלוּ, כְּלָא סְלָקִין לְשַׁבְעִין תִּיבִין,

מתוק מדבש

"מאמר קדוש ליל שבת ויום שבת" ומבואר בו כי קדוש ליל שבת הוא כעדות, וצריך לאומרו כתיקנו בדקדוק המלות ובשמחה, וסגולתו לכפר על כל העוונות. ומבאר עוד את ענין קדוש יום שבת הנקרא "קדושא רבא" שדי בו באמירת ברכת הגפן לבד.

(מקור המאמר זוהר פרשת ויקהל דף ע"ז, וצנזאורינו מתוק מדבש כרך ס עמ' שלו-שלו)

ואמר עוד וּבְעֵי בַר נֶשׁ לְמִסְהַד סְהַדוֹתָא דָּא צִרִיךְ הָאָדָם לְהַעִיד עֵדוֹת זֹו שֶׁל קִידוּשׁ הַיּוֹם, בְּחֻדְוָה בְּשִׂמְחָה, בְּרַעוּתָא דְלַבָּא בְּרַצוֹן טוֹב, וּבִכְוֹנַת הַלֵּב, לְאַסְהַדָּא קַמֵּי מְאָרִיָּה דְמְהִימְנוּתָא כְּדִי לְהַעִיד לְפָנָי בַּעַל הָאֲמוּנָה שֶׁהוּא הַמַּלְכוּת, כִּי בֵּה אֲמוּנַתְךָ שֶׁל יִשְׂרָאֵל, וְכָל מֵאן דִּי־סְהִיד דָּא וְיִשְׁוֵי לְבִיָּה וְרַעוּתִיהָ לְדָא וְכֹל מִי שִׁיעִיד עֵדוֹת זֹו וְיִשִּׁים לְבוֹ וְרַצוֹנוֹ הַטוֹב לְזֶה, מְכַפֵּר עַל כָּל חוּבוּי אִז מִתְכַּפְרִים כֹּל עוֹנוֹתָיו, כִּי ע"י עֵדוֹת זֹו מִתְקַן אֵת כֹּל מַעֲשֵׂה בְּרָאשִׁית, וּמִקְשֵׁר אֵת כֹּל הַסְּפִירוֹת, וּמַגְלָה אֵת אֹר הָעֲלִיּוֹן שִׁיאִיר לְמַטָּה, וּבִזָּה וּדְאִי מִתְקַן מַה שֶּׁפָּגַם עַל יְדֵי מַעֲשֵׂיו בְּכֹל מַעֲשֵׂה בְּרָאשִׁית שֶׁבְּרָא הַקַּב"ה בְּשִׁבְלֵו, לְכֹן וּדְאִי הוּא מוּבַטַח שִׁיתְכַּפְרוּ וְיוֹטְהֵרוּ כֹל הַפְּגָמִים שֶׁלֹו.

זהו נוסח המדויק של קידוש שכתב האריז"ל (נשע"כ דף ע"ז, וז"ל וזה סדר הקידוש, תחילה תאמר יום הששי ויכולו השמים וכו', ואח"כ תאמר סברי מרנן, ברוך אתה ה' אלהינו מלך העולם בורא פרי הגפן, ואח"כ תאמר נוסח הקידוש הזה: בְּרוּךְ אַתָּה ה' אֱלֹהֵינוּ מֶלֶךְ הָעוֹלָם, אֲשֶׁר קִדְּשָׁנוּ בְּמִצְוֹתָיו וְרָצָה בְּנוֹ וּשְׁבַת קִדְּשׁוּ בְּאֵהְבָה וּבְרַצוֹן הִנְחִילָנוּ, זָכוֹר לְמַעֲשֵׂה בְּרָאשִׁית תְּחִילָה לְמִקְרָאֵי קוּדֵשׁ זָכוֹר לְיִצְיָאֵת מִצְרַיִם וּשְׁבַת קִדְּשׁ בְּאֵהְבָה וּבְרַצוֹן הִנְחִילָנוּ בְּרוּךְ אַתָּה ה' מְקַדֵּשׁ הַשְּׁבַת. הָאֵי קִידוּשָׁא אִיהוּ בְּחַד מִתְקַלָּא לְקַבַּל סְהַדוֹתָא דְמְהִימְנוּתָא בְּרַכַּת הַקִּידוּשׁ הִיא שׁוֹה בְּמִשְׁקַל אֶחָד כְּנֶגֶד הָעֵדוֹת שֶׁל הָאֲמוּנָה, וְהִינּוּ וְאִינוּן תְּלַתִּין וַחֲמִשׁ תִּיבִין אַחֲרָנִין כְּמָה דְאִית בּוּיכְלוּ בְּרַכַּת קִידוּשׁ יֵשׁ ל"ה תִּיבּוֹת אַחֲרוֹת כְּמוֹ שִׁישׁ ל"ה תִּיבּוֹת בּוּיכְלוּ, כְּלָא סְלָקִין לְשַׁבְעִין תִּיבִין כּוֹלָם

לְאַתְעֵטְרָא בְּהוּ שַׁבַּת דְּמַעְלֵי שַׁבְּתָא, וְזַפְּאָה חוּלְקִיָּה דְּבַר נָשׁ דִּיכּוּוֹן רְעוּתִיהּ
לְמַלִּין אֲלִין לִיקְרָא דְמֵאֲרִיָּה.

קִידוּשָׁא דְיוֹמָא, הָא אוּקְמוּהּ, בּוּרָא פְּרִי הַגֶּפֶן וְלֹא יִתִּיר, דְּהָא יוֹמָא קָאִים
לְקַדְשָׁא לִיהּ, מַה דְּלִית הָכִי בְּלִילְיָא, דְּאַנְן צְרִיכִין לְקַדְשָׁא לִיהּ
בְּהַנִּי מְלִין, כְּמַה דְּאוּקְיִמְנָא, וְלֹא אֶתְקַדֵּשׁ הָאִי לִילְיָא, אֶלָּא בְּעַמָּא קְדִישָׁא
לְתַתָּא, כַּד שְׂרִיא עֲלֵייהוּ הַהוּא רוּחָא עֲלָאָה, וְאַנְן בְּעֵינֵן לְקַדְשָׁא לִיהּ
בְּרַעוּתָא דְלַבָּא, וּלְכוּנָא דְעֵתָא לְהָאִי.

וְיוֹמָא אִיהוּ קָא מְקַדְשָׁא לִיהּ, וְיִשְׂרָאֵל מְקַדְשֵׁי בְּצִלוֹתֵין וּבְעוּתֵין, וּמְתַקְדְּשֵׁין
בְּקַדוּשְׁתִּיהּ בְּהָאִי יוֹמָא, וְזַפְּאִין יִשְׂרָאֵל עַמָּא קְדִישָׁא, דְּאַחְסִינוּ יוֹמָא
דָּא אַחְסַנְתָּ יְרוּתָא לְעֵלְמִין.

מתוק מדבש

יחד עולים לשבעים תיבות, לְאַתְעֵטְרָא בְּהוּ שַׁבַּת דְּמַעְלֵי שַׁבְּתָא לעטר בהם את השבת
של ליל שבת שהיא המלכות שאז היא עיקר עלייתה, וְזַפְּאָה חוּלְקִיָּה דְּבַר נָשׁ דִּיכּוּוֹן
רְעוּתִיהּ לְמַלִּין אֲלִין לִיקְרָא דְמֵאֲרִיָּה אשרי חלקו של האדם שמכוין רצונו לדברים אלו
לכבוד קונו.

קִידוּשָׁא דְיוֹמָא הָא אוּקְמוּהּ קִידוּשׁ הַיּוֹם הַנִּקְרָא קִידוּשׁא רַבָּא הֲרִי בִיאָרוּ חוּז"ל, שֶׁהוּא
רַק בּוּרֵךְ אֶתְהּ ה' אֱלֹהֵינוּ מֶלֶךְ הָעוֹלָם בּוּרָא פְּרִי הַגֶּפֶן, וְלֹא יִתִּיר וְאִין הַהוּסִיף
עַל זֶה שׁוּם אַחֲרֵת (ע"י שַׁע"כ דף ע"ד ע"ג), דְּהָא יוֹמָא קָאִים לְקַדְשָׁא לִיהּ כִּי
הַיּוֹם שֶׁהוּא תַּפְאֲרַת עוֹמֵד לְקַדֵּשׁ אֶת הַשְּׂכִינָה שֶׁהִיא סוּד הַכּוֹס שֶׁל קִידוּשׁ, מַה דְּלִית הָכִי
בְּלִילְיָא מַה שֶׁאִין הָאֲרוּת כְּאֵלֶּה בְּלִילָהּ, דְּאַנְן צְרִיכִין לְקַדְשָׁא לִיהּ בְּהַנִּי מְלִין כְּמַה
דְּאוּקְיִמְנָא כִּי בְּלִילָהּ אֲנִי צְרִיכִים לְקַדֵּשׁ אֹתָהּ בְּאֵלוּ הַע' תִּיבוֹת שֶׁל הַקִּידוּשׁ כְּמוֹ שֶׁבִיאָרְנוּ,
וְלֹא אֶתְקַדֵּשׁ הָאִי לִילְיָא אֶלָּא בְּעַמָּא קְדִישָׁא לְתַתָּא וְאִין הַשְּׂכִינָה שֶׁהִיא סוּד לִיל
שַׁבַּת מִתְקַדֶּשֶׁת אֲלֵא בְּעַם הַקְּדוּשׁ לְמַטָּה, וְהַכֹּחַ שֶׁיֵּשׁ לְיִשְׂרָאֵל לְהַמְשִׁיךְ לָהּ הַקְּדוּשָׁה, הוּא
כַּד שְׂרִיא עֲלֵייהוּ הַהוּא רוּחָא עֲלָאָה כְּשׁוֹרָה עַל יִשְׂרָאֵל תּוֹסַפֵּת רוּחַ הָעֲלִיּוֹן שֶׁל
שַׁבַּת, וְאַנְן בְּעֵינֵן לְקַדְשָׁא לִיהּ בְּרַעוּתָא דְלַבָּא וְאֲנִי צְרִיכִים לְקַדֵּשׁ אֹתָהּ בְּרַצוֹן הַלֵּב,
וּלְכוּנָא דְעֵתָא לְהָאִי וּלְכוּיִן דַּעְתָּנוּ לְזוּה.

וְיוֹמָא אִיהוּ קָא מְקַדְשָׁא לִיהּ וּבִיּוֹם שֶׁהוּא כְּנֶגֶד הַתַּפְאֲרַת, אִזּוּ הוּא מְקַדֵּשׁ אֶת הַשְּׂכִינָה,
וְאֲנִי מְבָרְכִים רַק עַל הַיּוֹם בּוּרָא פְּרִי הַגֶּפֶן, וְיִשְׂרָאֵל מְקַדְשֵׁי בְּצִלוֹתֵין וּבְעוּתֵין
וְיִשְׂרָאֵל מְקַדְשִׁים אֹתָהּ בְּתַפְלוֹת וּבְקִשּׁוֹת, שֶׁהִיא עוֹלָה עַל יָדָם, וּמְתַקְדְּשֵׁין בְּקַדוּשְׁתִּיהּ
בְּהָאִי יוֹמָא וְהֵם מִתְקַדְשִׁים בְּקַדוּשַׁת הַשְּׂכִינָה בִּיּוֹם הַשַּׁבַּת, וְזַפְּאִין יִשְׂרָאֵל עַמָּא קְדִישָׁא
דְּאַחְסִינוּ יוֹמָא דָּא אַחְסַנְתָּ יְרוּתָא לְעֵלְמִין אֲשֶׁרֵיהֶם יִשְׂרָאֵל עִם הַקְּדוּשׁ שִׁירְשׁוּ אֶת יוֹם
הַשַּׁבַּת נַחֲלַת יְרוּשַׁת עוֹלָם. (מק"מ לפי הַרְמִיז"ל וּמִפְרָשִׁים)

מאמר תפלת בריך שמייה

(ח) אָמַר רַבִּי שְׁמַעוֹן, כַּד מִפְּקִינן סֵפֶר תּוֹרָה בְּצַבּוּרָא לְמַקְרֵי בֵּיהּ, מִתְּפַתְחָן תְּרַעֵי שְׁמַיָּא דְרַחֲמִין, וּמַעוֹרְרִין אֶת הָאֵהָבָה לְעֵילָא, וְאַבְעֵי לִיהּ לְבַר נָשׁ לְמִימַר הָכִי:

בְּרִיךְ שְׁמִייה דְמֵאֲרֵי עֲלֵמָא, בְּרִיךְ כְּתָרְךָ וְאַתְרְךָ, יְהֵא רַעוּתְךָ עִם עַמְךָ יִשְׂרָאֵל לְעֵלָם, וּפּוֹרְקָן יְמִינְךָ אַחְזִי לְעַמְךָ בְּבֵית מְקַדְשֶׁךָ, וְלֹאֲמַטוּיֵי לְנָא מְטוּב נְהוּרְךָ, וְלִקְבֵּלָא צְלוֹתְנָא בְּרַחֲמִין.

יְהֵא רַעוּא קְדָמְךָ דְתוֹרִיךָ לְן חֵיִין בְּטִיבוּ, וְלַהּוֹי אָנָּא עֲבָדְךָ פְּקִידָא בְּגוּ צְדִיקָא, לְמַרְחַם עָלֵי, וְלִמְנַטֵּר יְתִי וְיַת כָּל דִּי לִי, וְדִי לְעַמְךָ יִשְׂרָאֵל, אָנְתָּ הוּא זֶן לְכֹלָא וּמְפָרְנֵס לְכֹלָא, אָנְתָּ הוּא שְׁלִיט עַל כֹּלָא, אָנְתָּ הוּא דְשְׁלִיט עַל מְלַכְיָא, וּמְלַכוּתָא דִּילְךָ הוּא.

מתוך מדבש

"מאמר תפלת בריך שמייה" והוא נוסח בקשה שתיקן רבי שמעון לומר בשעת הוצאת הספר תורה, שאז נפתחים שערי הרחמים שבשמים, וכבר נהגו ישראל קדושים לאומרו. (מקור המאמר זהו פרשת ויקהל דף רו ע"א, וצניאורינו מתוך מדגש כרך ח עמ' שטז-ש"ז)

אָמַר רַבִּי שְׁמַעוֹן, כַּד מִפְּקִינן סֵפֶר תּוֹרָה בְּצַבּוּרָא לְמַקְרֵי בֵּיהּ כַּשְׁמוּצִיאִים אֶת סֵפֶר הַתּוֹרָה מֵאֲרוֹן הַקֹּדֶשׁ לְקֹרֵא בּוּ בְּצַבּוּר, מִתְּפַתְחָן תְּרַעֵי שְׁמַיָּא דְרַחֲמִין נִפְתְּחוּ שְׁעָרֵי הַרְחָמִים שְׁבַשְׁמַיִם, וּמַעוֹרְרִין אֶת הָאֵהָבָה לְעֵילָא וּמַעוֹרְרִים אֶת הָאֵהָבָה לְמַעְלָה בֵּין הַקַּב"ה לְכַנְסֵת יִשְׂרָאֵל, וְאַבְעֵי לִיהּ לְבַר נָשׁ לְמִימַר הָכִי וְצָרִיךְ הָאָדָם לומר כן: בְּרִיךְ שְׁמִייה דְמֵאֲרֵי עֲלֵמָא בְּרוּךְ שְׁמוּ שֶׁל הַקַּב"ה שֶׁהוּא אֲדוֹן הָעוֹלָם (שְׁהוּא הַשֵּׁס הוּי"ה שְׁנַתְפֹּאֲרֵת), בְּרִיךְ כְּתָרְךָ בְּרוּךְ יִהְיֶה כְּתָרְךָ (שְׁהוּא סוּד אֲרִיךְ אֲנַפִּין הַנִּקְרָא כְּמַר עֲלִיוֹן), וְאַתְרְךָ וּמְקוּמְךָ (שְׁהוּא הַמְּלָכוּת שְׁהִיא מְקוּמוֹ וּמוֹשְׁבוֹ שֶׁל הַתְּפֹאֲרֵת), וְלֵךְ אֲנִי מִתְּפַלֵּל וּמִבְּקֵשׁ יְהֵא רַעוּתְךָ עִם עַמְךָ יִשְׂרָאֵל לְעֵלָם שֶׁיְהִי רְצוֹנְךָ לְהַטִּיב עִם עַמְךָ יִשְׂרָאֵל לְעוֹלָם, וּפּוֹרְקָן יְמִינְךָ אַחְזִי לְעַמְךָ בְּבֵית מְקַדְשֶׁךָ וּגְאוּלַּת יְמִינְךָ תִּרְאֶה וּתְגַלֶּה לְעַמְךָ בְּבֵית מְקַדְשֶׁךָ שֶׁיִּבְנֶה מִיד בְּבִיאַת הַגּוּאֵל, כִּי כְּשִׁיבְנָה בֵּית הַמְּקֹדֶשׁ אִז יִמִּין ה' עוֹשֶׂה חֵיל, וְלֹאֲמַטוּיֵי לְנָא מְטוּב נְהוּרְךָ וְלַהּשְׁפִיעַ לְנוּ עַד אִז מֵאוּרֵךְ הַטּוֹב שֶׁהוּא מִדַּת חֶסֶדְךָ, וְלִקְבֵּלָא צְלוֹתְנָא בְּרַחֲמִין וְלִקְבֵּל אֶת תְּפִלְתֵינוּ בְּרַחֲמִים.

יְהֵא רַעוּא קְדָמְךָ דְתוֹרִיךָ לְן חֵיִין בְּטִיבוּ יְהִי רְצוֹן מִלְּפָנֶיךָ שְׁתֹּאֲרִיךְ לְנוּ חַיִּים בְּטוֹב וּבְנַעֲמִים, וְלַהּוֹי אָנָּא עֲבָדְךָ פְּקִידָא בְּגוּ צְדִיקָא וּשְׂאֲנִי עַבְדְּךָ אֵהִיָּה נִמְנָה בְּתוֹךְ הַצְדִיקִים, לְמַרְחַם עָלֵי, וְלִמְנַטֵּר יְתִי וְיַת כָּל דִּי לִי וְדִי לְעַמְךָ יִשְׂרָאֵל לְרַחֵם עָלֵי, וְלִשְׁמֹר אוֹתִי וְאֵת כָּל אֲשֶׁר לִי וְאֵת אֲשֶׁר לְעַמְךָ יִשְׂרָאֵל, כִּי אָנְתָּ הוּא זֶן לְכֹלָא וּמְפָרְנֵס לְכֹלָא אֵתָּה הוּא הַזֶּן אֵת הַכֹּל וּמְפָרְנֵס אֵת הַכֹּל, אָנְתָּ הוּא שְׁלִיט עַל כֹּלָא אֵתָּה הוּא הַשּׁוֹלֵט עַל הַכֹּל, אָנְתָּ הוּא דְשְׁלִיט עַל מְלַכְיָא וּמְלַכוּתָא דִּילְךָ הוּא אֵתָּה הוּא הַשּׁוֹלֵט עַל הַמְּלָכִים וְהַמְּלָכוּת הוּא שְׁלֶךְ.

אָנָא עֲבָדָא דְקַדְשָׁא בְרִיךְ הוּא, דְסָגִידְנָא קַמִּיהּ, וּמְקַמֵּי דִיקָר אֲוֹרֵייתִיהּ,
 בְּכָל עֵידָן וְעֵידָן לָא עַל אֵינְשׁ רְחִיצָנָא, וְלֹא עַל פֵּר אֱלֹהִין סְמִיכְנָא,
 אֱלֹא בְּאֵלֵהּ"א דְשִׁמְיָא, דְהוּא אֵלֵהּ"א קְשׁוּט, וְאֲוֹרֵייתִיהּ קְשׁוּט, וּנְבִיאֹהֵי
 קְשׁוּט, וּמְסַגֵּי לְמַעְבַּד טְבוּוֹן וְקְשׁוּט, בֵּיה אָנָא רְחִיץ, וְלִשְׁמִיהּ קְדִישָׁא יְקִירָא
 אָנָא אֵימֵר תּוֹשְׁבְחָן.

יְהֵא רַעְוָא קְדָמָךְ דְתַפְתַּח לְפָאֵי בְּאֲוֹרֵייתֶךְ, וְתִיְהִיב לִי בְּנִין דְכָרִין דְעֲבָדִין
 רַעוּתֶךְ, וְתִשְׁלִים מְשָׁאֲלִין דְלְפָאֵי, וְלְפָא דְכָל עַמָּךְ יִשְׂרָאֵל, לְטַב וְלַחֲיִין
 וְלִשְׁלָם, אָמֵן.

מתוק מדבש

אָנָא עֲבָדָא דְקַדְשָׁא בְרִיךְ הוּא דְסָגִידְנָא קַמִּיהּ אֲנִי עֲבָדוּ שֶׁל הַקַּב"ה שֶׁאֲנִי מִשְׁתַּחֲוֶה
 לְפָנָיו וּמְקַמֵּי דִיקָר אֲוֹרֵייתִיהּ וּמִלְפָנֵי כְבוֹד תּוֹרָתוֹ, בְּכָל עֵידָן וְעֵידָן לָא עַל
 אֵינְשׁ רְחִיצָנָא בְּכָל עַת וְעַת אֲנִי בּוֹטַח עַל שׁוֹם אָדָם (סִידוֹר הַרֵב), וְלֹא עַל פֵּר אֱלֹהִין
 סְמִיכְנָא וְאֲנִי סוֹמֵךְ עַל הַמְּלֹאכִים הַנִּקְרָאִים בְּנֵי אֱלֹהִים, כַּמ"ש (אִיוֹן ס' ו) וַיְבוֹאוּ בְנֵי
 הָאֱלֹהִים, אֱלֹא בְּאֵלֵהּ"א דְשִׁמְיָא אֵלֵא אֲנִי בּוֹטַח בְּאֵלוֹ"ה שְׁבַשְׁמִים, דְהוּא אֵלֵהּ"א
 קְשׁוּט, וְאֲוֹרֵייתִיהּ קְשׁוּט, וּנְבִיאֹהֵי קְשׁוּט שֶׁהוּא אֵלוֹ"ה אֲמֵת, וְתוֹרָתוֹ אֲמֵת, וּנְבִיאֵי
 הֵם אֲמֵת, וּמְסַגֵּי לְמַעְבַּד טְבוּוֹן וְקְשׁוּט וּמְרַבֵּה לַעֲשׂוֹת חֶסֶד וְאֲמֵת, בֵּיה אָנָא רְחִיץ
 בּוֹ אֲנִי בּוֹטַח, וְלִשְׁמִיהּ קְדִישָׁא יְקִירָא אָנָא אֵימֵר תּוֹשְׁבְחָן וְלִשְׁמוֹ הַקְּדוֹשׁ וְהַיְקָר אֲנִי
 אֹמֵר תִּשְׁבַּחוּת.

יְהֵא רַעְוָא קְדָמָךְ דְתַפְתַּח לְפָאֵי בְּאֲוֹרֵייתֶךְ וַיְהִי רַצוֹן מִלְפָנֶיךָ שֶׁתַּפְתַּח אֶת לִבִּי בְּתוֹרָתְךָ,
 וְתִיְהִיב לִי בְּנִין דְכָרִין דְעֲבָדִין רַעוּתֶךְ וְתִתֵּן לִי בָנִים זְכוּרִים שִׁיעֲשׂוּ רַצוֹנְךָ, וְתִשְׁלִים
 מְשָׁאֲלִין דְלְפָאֵי וְלְפָא דְכָל עַמָּךְ יִשְׂרָאֵל וְתִשְׁלִים מִשְׁאֲלוֹת לִבִּי וּמִשְׁאֲלוֹת לֵב שֶׁל כָּל
 עַמְךָ יִשְׂרָאֵל, לְטַב וְלַחֲיִין וְלִשְׁלָם, אָמֵן לְטוֹב וְלַחֲיִים וְלִשְׁלוֹם, אָמֵן.

